

DRAMMEN DØVEFORENING

50 år

FESTSKRIFT

1932 - 20. FEBRUAR - 1982

Innholdsfortegnelse

1. I jubileets tegn	2
2. Hilsener	3
3. Stiftelsen	7
4. De første arbeidsår	9
5. En forening i vekst	15
6. Vi bygger feriehjem	20
7. Det kirkelige døvearbeid	29
8. Kulturarbeidet	31
9. Døvesenteret, symbol og samlingsted	33
10. Organisasjonen og ledelse	37
11. Æresmedlemmer	38
12. Underavdelinger	38
13. Kursvirksomheten	40
14. Medlemsblader	41
15. Landsmøter	42
16. Friluftsliv og idrett	45

I jubileets tegn!

50 år er gått siden de døve i Drammen og Buskerud fylke tok initiativ til stiftelsen av en forening for døve. Der fantes nemlig mange døve spredt rundt i Buskeruds mange byer og bygder, men hovedparten var samlet i Drammen, og disse samlet seg hjemme hos hverandre for å søke kontakt.

Kontaktproblemet har i alle år vært de døves største problem og en døveforenings største oppgave er å være et kontaktledd for de døve. Kontakter åpner veien til et bedre og rikere liv! Et liv som bryter ned gamle fordommer og gir de døve en plass på likefot med andre samfunnsmedlemmer.

For å markere at dette var en forening som omfattet store deler av Buskerud fylke, fikk foreningen ved stiftelsen navnet Drammen og Omegns Døveforening, inntil det for et par år siden ble forkortet til Drammen Døveforening, foreningen for døve og sterkt tunghørte i Buskerud fylke. I dag omfatter medlemmene hele Buskerud fylke og foreningens medlemsblad «Busken» forteller klart hvor vi hører hjemme! Når en forening runder en milepel, og kan se tilbake på 50 års virke, faller det naturlig å kaste et blikk tilbake og dvele litt ved de personer som tok initiativet til stiftelsen av foreningen. Som en av stifterne og nabo til den første formann, nestformann og kasserer, har jeg fulgt foreningen fra det første frøet ble sådd på kjøkkenet hos ekteparet Arnhild og Sverre Klemmetsen, hvor også den første formann Else Hansen bodde i Smedberget 13 i Drammen.

Der ble innkalt til valg på et interimstyrevalg hos Katharine og Hans Stokke i Danvikgaten 3. Else Hansen, Sverre Klemmetsen og Doris Hagen ble valgt til å forberede foreningens stiftelse som ble satt til 20. februar 1932, og fant sted i Signe Eriksens hjem i Strømsgaten 3 under ledelse av døveprest Conrad Bonnevie Svendsen. Det første styret besto av fire kvinner og en mann! Følgende ble valgt: Else Hansen, formann, Arnhild Klemmetsen nestformann, Mildred Eriksen sekretær, Sverre Klemmetsen kasserer og Doris Hagen styremedlem

Men etter det første fem årene har ingen kvinner besatt formannsvervet i foreningen! Det som har kjennetegnet Drammens Døveforening i disse 50 år, er at den gjennom alle disse årene, har hatt en rekke dyktige ledere og vært velsignet med en aktiv medlemsflokk. Dette har bidratt til at foreningen har vært i stadig vekst og løst en rekke store oppgaver til beste for hele fylket. Drammen Døveforening runder 50 år som en frisk ungdom og jeg er forvisset om, at foreningen i årene framover vil fortsette veksten og være det samlende midtpunkt for byen og fylkets døve. Hensikten med dette festskrift er å gi en karakteristikk av foreningens virksomhet gjennom disse 50 år. Det sier seg selv, at det stoff som er tilgjengelig ikke dekker hele foreningens virksomhet i den tiden. Det blir derfor et festskrift i noe konsentrert form og i den utstrekning plassen tillater det. Dog håper jeg at dette festskriftet vil gi en oversikt over foreningens virksomhet i disse 50 år.

Det er også ment som en hyldest til Drammen Døveforening på jubileumsdagen!

Det som har gledet oss mest gjennom årene, er at Drammen Døveforening har fått anerkjennelse fra myndighetene for sitt arbeid med å gi de døve tilbud sosialt og kulturelt. Det har vært en spore til aktivt arbeid fra medlemmenes side og bidratt sterkt til foreningens vekst og trivsel. Vi vil også i dag, sende en varm takk til fru Lydia Lyche, Lions Club og

Drammens Tidende og Buskerud Blad for deres bidrag til å virkeliggjøre drømmen om et eget Døves Hus i Drammen. Sammen med Drammen kommune og Buskerud fylke har de gjort en innsats for døvesaken i Buskerud som ikke kan måles i penger!

Når jeg i dag, etter 50 års medlemskap i Drammen Døveforening, skriver mitt og foreningens 3. festskrift, så er det i håp om at jeg derved kan bidra til å gi allmennheten et innblikk i og forståelsen av den store innsats de døve selv gjør for å bli godtatt som likeverdige samfunnsborgere.

Må Drammens Døveforening i årene framover fortsette sin vekst og fortsatt være en god talsmann for de døves rettigheter i dagens samfund.

Drammen den 20. februar 1982

*Finn Johansen
Redaktør*

En hilsen fra formann i Norges Døveforbund

Som formann i Norges Døveforbund, vil jeg rette en hjertelig gratulasjon til Drammen Døveforening i anledning av 50 års jubileet den 20. februar.

Foreningen er en av de mest aktive i landet og har blandt sine medlemmer en rekke dyktige folk.

Jeg må også få lov til å takke min egen forening, for all den kunnskap den har gitt meg og for at jeg som tillitsmann fortsatt kan arbeide til beste for landets døve.

Og til slutt ønsker jeg Drammen Døveforening fortsatt lykke og framgang i årene som kommer, til beste for døve på det sosiale og kulturelle plan.

Rolf Hansen

En hilsen fra foreningsformannen

Det er mange tanker som strømmer gjennom hodet mitt i forbindelse med det at Drammen Døveforening runder 50 år. Det har skjedd store ting i løpet av de 50 årene døveforeningen har bestått og som har vært til gagn og glede for oss døve.

Første gang jeg fikk føling med døve-organisasjons arbeide var som elev på Skådalen døveskole ved Oslo i 1930-årene. Da kom det noen voksne døve fra Oslo opp til skolen for å arrangere skolemesterskap i friidrett. Allerede da fikk vi barn føling med den organisasjons virksomheten de voksne døve drev med. Organisasjonsarbeidet for døve her i landet har jo pågått i over 100 år nå. Og i Drammensdistriktet (som nå er utvidet til hele Buskerud fylke) fikk tanken om dannelse av en døveforening rotfeste for 50 år siden.

Etter skoletiden kom jeg med i døveforeningen. Og jeg må si at jeg ble mektig imponert over hvor interesserte og energiske døve var i foreningsarbeidet, og ble også revet med. Det å være døv kan være ille nok på mange måter. Men som det heter nytter det ikke å gråte over spilt melk. Sammen skal vi løse våre problemer, se optimistisk framover og heve oss over vanskeligheter.

Ser vi tilbake i de 50 årene kan vi si at det har vært mye slit men også mye glede. Og resultatene må vi få lov til å være stolte av.

Ragnar Woll

Hilsen ved et JUBILEUM

Redaktøren av jubileumsskriftet har gitt meg anledning til å sende en hilsen i anledning foreningsjubileet i Drammen.

Jeg takker for anledningen og benytter den med glede.

Akkurat nå kan jeg ikke huske nøyaktig mitt aller første besøk i Drammen Døveforening. Jeg antar at det skjedde i anledning julefesten i 1957 eller 1958. De årlige julegudstjenester med følgende juletreffest ble det årlige stormøtet med døve fra Drammen gjennom mange år.

Gjennom årene fikk jeg anledning til å møte døve venner i Drammen både i sorg og i glede, og etter hvert fikk jeg mange, mange minner knyttet til døve venner der. Ved kirkens alterring fikk jeg møte unge døve som knyttet forbund med livet. Ved døpefonten fikk jeg møte glade unge døve foreldre som kom til kirken med det kjæreste alle foreldre eier. Fra tid til annen matte vi samles rundt en blomsterkledd bære. En gudstjeneste i Bragernes kirke julen 1963 glemmer jeg aldri. Mange døve var samlet til julegudstjeneste med barnedåp. Mens barnet ble døpt, fikk barnefaren et alvorlig anfall og døde i kirken før dåpen var ferdig utført. Det ble en opplevelse som den unge presten aldri senere kunne glemme.

Ved et jubileum ser man imidlertid ikke bare tilbake, men kan hende like mye fremover. Drammen Døveforening utfolder fremdeles beundringsverdig aktivitet til beste for alle døve som bor i distriktet og som gjør bruk av foreningens tilbud.

Selvsagt faller det meg naturlig i særlig grad å takke for samarbeidsvilje og interesse for de tilbud som går ut til de døve gjennom det kirkelige døvearbeidet.

Sant å si bærer jeg på en stadig uro fordi døve også i Drammens-distriktet får så magre tilbud fra den kirke de tilhører. Hittil har det dreiet seg om noen få gudstjenester gjennom året og dessuten tilbud om medvirkning ved kirkelige handlinger som dåp, vigslar og begravelser.

Selvsagt er vi glade for den anledning vi får til å møte døve venner også ved slike begivenheter.

Imidlertid har jeg et sterkt ønske om å få møte døve i Drammen med et langt rikere og mere variert kirkelig tilbud. Jeg benytter derfor denne anledningen til å uttale et inderlig ønske om å få fremme flere gudstjenestetilbud til døve i Drammen og omegn i tiden som kommer.

På vegne av mine medarbeidere i Døvekirken uttaler jeg et varmt ønske om et enda nærmere samarbeid i tiden som kommer. Vi stiller oss frem til tjeneste og håper på livlig kontakt mellom Drammen og Oslo mens Drammen Døveforening går fremover mot nye jubileer.

*Med vennlig hilsen deres
Gudmund Dueland*

Drammen Døveforenings styre ved 50 års jubileet
*Foran fra v. Bjørg Bråthen sekretær, Ragnar Woll formann, Anne Danielsen nestformann.
Bak fra v. Knut Smedsgård styremedl. Rune Adde kasserer.*

50 år!

50 år er en pen alder for en forening. Det betyr at man har lagt ned mye fritidsarbeid for å holde det hele gående. Med de store vanskeligheter menneskene opplevde i 30 årene, og i krigstidens 5 ar, må vi si at de gamle kjemper som la grunnlaget for var forenings trivsel og vekst, bør minnes i ærbødighet for sin innsats!

Mange av dem er borte nå, og noen er syke og kan ikke være med å feire jubileet, men vi skal ved denne anledning huske at de arbeidet under trange kår og uten noen form for godtgjørelse eller reisepenger. Det var hundre prosent Dugnad!

En ny generasjon har tatt fatt og fortsatt arbeidet i foreningen der de gamle slapp. Og foreningens virksomhet viser at det er en ubrutt linje fra stiftelsen og fram til i dag! Det gir gode løfter for fortsatt framgang i årene framover!

Foreningen har kommet inn i eget hus. Feriehjemmet er blitt restaurert etter 40 års slitasje og står nå som ny «Fugl Fønix»! Det viser at det er godt stoff i foreningens unge medlemmer og gir tro på en sterk vekst i årene framover.

Medlemstallet øker og allerede nå er det behov for en utvidelse av Døvesentret; det er å håpe at denne saken blir løst i nærmeste framtid.

En annen sak foreningen har arbeidet med, og som er like viktig, er å få midler til ansettelse av en sosialsekretær. Det er nemlig ikke til å komme bort fra at foreningen i dag legger et stort arbeidspress på styrets fritid og svært ofte på bekostning av familielivet. Det er ingen tvil om at behovet er stort. Kan Drammen Døveforening i nærmeste år løse disse oppgaver, ja da har foreningen kommet et godt stykke på vei!

Finn Johansen

Stiftelsen

Drammen og Omegns Døveforening ble stiftet den 20. februar 1932. Ved en festlig tilstelling hjemme hos en av de døve var det at tanken på å stifte en forening for døve i Drammen kom opp til drøftelse. Interessen for en forening var stor, og på initiativ av frk. Mildred Eriksen, fru Kathrine Stokke, herr Sverre Klemmetsen og frk. Else Hansen, ble der innkalt til et møte for døve i Drammen og omegn i den hensikt å stifte en døveforening. Det møtte fram 15 døve til møtet, og frk. Else Hansen ble valgt til dirigent. Hun framholdt at det ville være en stor fordel for de døve å komme oftere sammen og ha en forening som kunne ivareta deres interesser. Man ble enig om å skrive til pastor Conrad B. Svendsen og få ham til å komme til Drammen og være med og gi veiledning ved stiftelsen av Drammens Døveforening.

Man valgte et foreløpig styre, bestående av frk. Else Hansen, formann, Sverre Klemmetsen, kasserer, og Mildred Eriksen, sekretær.

Den 20. februar ble der innkalt til møte i frk. Signe Eriksens hjem. Pastor Bonnevie-Svendsen var tilstede og ga gode råd ved oppsetting av lovene og annet vedrørende starten av den nye forening. Det var igjen møtt fram 15 døve, som ble foreningens medlemstall ved stiftelsen. Der framkom tre navneforslag: Drammens Døveforening, Drammens Kristelige Døveforening og Drammen og Omegns Døveforening. Da flere av medlemmene var fra distriktet, ble man enige om det siste forslag og den nye forenings navn ble således Drammen og Omegns Døveforening.

Lover og retningslinjer ble enstemmig godkjent og foreningens oppgave er: Å vekke allmennhetens interesse for de døve og deres stilling i samfunnet. Man vil arrangere gudstjenester, møter og sammenkomster som kan oppbygge og glede. Hvis anledning gis, vil man tre støttende til når de døve er særlig vanskelig stillet.

Som foreningens første styre ble følgende valgt: Formann, frk. Else Hansen. Viseformann, fru Arnhild Klemmetsen. Sekretær, frk. Mildred Eriksen. Kasserer Sverre Klemmetsen. Styremedlem, frk. Doris Hagen.

Drammen Døveforening første styre

Forman Else Hansen

Nestformann Årnhild Klemmetsen

Sekretær Mildred Eriksen

Kasserer Sverre Klemmetsen

Styremedlem Doris Hagen

Foreningens medlemmer ved stiftelsen:

Else Hansen, Doris Hagen, Signe Eriksen, Arnhild Klemmetsen, Kathrine Stokke, Mildred Eriksen, Harriet Kristiansen, Gunda Dahlen, Ruth Sundet, Sverre Klemmetsen, Hans Stokke, Nils Frydenlund, Finn Johansen, Alfred Johansen og Ragnar Fauske. Av disse er 9 døde mens Else Hansen Lindgaard og Ruth Sundet Karlsen fraflyttet byen. Harriet Kristiansen, Alfred Johansen, Finn Johansen og Ragnar Fauske er fortsatt medlemmer av foreningen og kan således i jubileumsåret se tilbake på 50 års medlemskap.

De første arbeidsår

De første år gikk med til å bygge opp foreningen på et godt og solid grunnlag. Det ble derfor mest arbeidet på den indre front. Kjennskapet til organisasjonsarbeidet var lite, så vanskelighetene ble ofte mange og store. Ofte truet det hele med å gå i stå, og årene 1932-33 var vel de vanskeligste i foreningens historie, men styret arbeidet utrettelig og til slutt overvant de barnesykdommene og arbeidet i foreningen gikk lettere. Særlig utrettet formannen, frk. Else Hansen et stort arbeid i de vanskelige år. Aldri ga hun opp! Sikkert og på en forstandig måte ledet hun foreningen gjennom de vanskelige år, og da hun gikk av i 1935, etter å ha fungert som formann i 4 år, sto foreningen på fast grunn.

Man hadde i den første tid ikke noe fast møtelokale, så møtene ble holdt hjemme hos medlemmene i tur og orden. Vi vil fra den tiden i takknemlighet minnes en av de døves beste venner, fru Engerud. Hun stilte ofte i den vanskelige tid sitt hjem til disposisjon for Døves forening til møter og sammenkomster. Hun følte en rørende omsorg for de døve og har med levende interesse fulgt arbeidet i foreningen gjennom alle år.

Foreningens første møtelokale var på Strømsø, Kaffistova, hvor man holdt til inntil 1934, da man flyttet til større lokale i Folkets Hus, som senere har vært foreningens faste tilholdssted.

I februar 1935 hadde foreningen besøk av kretsformann Strømme i Øst-Norge krets, som holdt foredrag om krets og landsforbund. Hensikten var å melde foreningen inn i Norske Døves Landsforbund. Stemningen for innmeldelse i forbundet var stor, og det ble sammenkalt til medlemsmøte, hvor saken ble tatt opp til behandling. Det ble der vedtatt å melde foreningen inn i forbundet, og den 6. mars 1935 ble foreningen tilsluttet Øst-Norges krets og Norske Døves Landsforbund. Olaf Hassel, Sverre Klemmetsen, Finn Johansen og Ragnar Woll har vært representanter ved landsmøter. Videre har Finn Johansen, Ragnar Woll og Olaf Hassel vært flittige skribenter i Landsforbundets organ «Tegn og Tale».

De første årene samledes medlemmene i private hjem. Dette bilde er fra krigsåret 1940

Den 20. februar feiret foreningen sitt 5-års jubileum. Jubileet ble feiret med en fest i Drammens Handelsstands forening, og der var 70 gjester tilstede. Festtaler var stud. theol. Conrad B. Svendsen. Han uttalte at foreningen på tross av at den var ung av år allerede hadde festet oppmerksomheten på seg og var en av de beste døveforeninger i landet.

Samme året fikk foreningen flere nye medlemmer slik at medlemstallet nå var oppe i 25.

Arbeidet i foreningen gikk jevnt og godt. Foreningen skiftet dette året styre og Sverre Klemmetsen overtok ledelsen. De øvrige i styret var: Viseformann, Olaf Hassel. Sekretær, Finn Johansen. Kasserer, Doris Hagen. Styremedlem, Ragnar Fauske.

Året 1937 skiftet foreningen atter styre og Finn Johansen ble valgt til formann. De øvrige medlemmer av styret: Viseformann, Alfred Johansen. Kasserer, Sverre Klemmetsen, Sekretær, Sverre Johansen. Styremedlem, Gunnar Jakobsen. Foreningen hadde nå øket sitt

medlemstall til 31 medlemmer. Dags pressen var for første gang blitt oppmerksom på Døvesaken og hadde en helsides artikkel om foreningen og et intervju med formannen.

Den 16. juli samme år kjøpte foreningen en tomt på 2 mål til feriehjem for en pris av 1.100,—kroner. Kjøpet ble formidlet av foreningens formann og Feriehjemskomiteens formann, Sverre Klemmetsen. Tomten har sin beliggenhet på Gjerdal i Røyken og bærer navnet «Skogheim».

Ved valgene året etter ble formann og viseformann gjenvalgt. Ny kasserer ble Olaf Hassel, sekretær Oscar Dokken og styremedlem Mildred Eriksen. Ved en etter generalforsamlingen festlig tilstelling meddelte formannen at en av foreningens stiftere og mangeårig formann, frk. Else Hansen, skulle flytte fra byen, og at foreningens styre hadde besluttet å tildele henne en erkjentlighetsgave for hennes fortjenester i foreningen.

Arene 1939—40 var på grunn av krigen stille år. Arbeidet i foreningen i denne tid ble innskrenket til noen enslige sammenkomster. Styret for 1939 var da: Gunnar Jakobsen, formann. Doris Hagen, viseformann. Arnhild Klemmetsen, sekretær. Olaf Hassel, kasserer. Reidar Jensen, styremedlem.

Drammen og Omegns Døveforenings styre ved 10 års jubileet.
Foran fra v.: Sverre Klemmetsen, sekretær. Finn Johansen, formann. Doris Hagen, styremedlem. Bak: Sverre Johansen, kasserer. Gunnar Jakobsen, nestformann.

For 1940 var styret Olaf Hassel, formann. Gunnar Jakobsen, viseformann. Harriet Kristiansen, sekretær. Doris Hagen, kasserer. Nils Frydenlund, styremedlem.

Olaf Hassel fungerte nå som formann og ble gjenvalgt også året etter. Viseformann, Alfred Johansen. Sekretær Finn Johansen. Kasserer, Sverre Johansen. Styremedlem, Doris Hagen.

Dette året, 1941, ble et merkeår i foreningens historie. Drammen og Omegns Døveforening innviet da sitt nye feriehjem «Skogheim», og tok det i bruk. Innvielsesfesten ble holdt ute på feriehjemmet og det var 70 gjester tilstede.

Pastor Bonnevie-Svendsen holdt festtalen. Der var møtt fram representanter fra Landsforbundet og fra de forskjellige døveforeninger på Østlandet.

Feriehjemmet er bygget av foreningens medlemmer, og de har utført et stort og beundringsverdig arbeid.

I 1942 feiret foreningen sitt 10 års jubileum, og der ble i den anledning utgitt en trykt beretning som ble redigert av Finn Johansen, som da hadde overtatt formannsplassen etter

Olaf Hassel, som flyttet til Oslo. De øvrige i styret var: Gunnar Jakobsen, Sverre Johansen, Doris Hagen og Sverre Klemmetsen. Jubileumsfesten ble holdt på det nye feriehemmet og ble meget vellykket.

I 1943 ble Gunnar Jakobsen valgt til formann. Samme år ble der holdt en basar til inntekt for feriehemmet og som innbrakte et pent overskudd.

1944. Finn Johansen overtar formannsplassen. Der settes i gang undersøkelser om medlemmene er interessert i opplysningsvirksomheten. Til representant ved forbundets første representantmøte etter krigen valgte Finn Johansen, med Signe Eriksen som suppleant. Hjelpfondet søkes øket ved at 20% av foreningens overskudd blir overført til fondet.

1945. Finn Johansen gjenvelges til formann og fortsetter også etterfølgende år. Foreningen mister to av sine dyktige styremedlemmer ved bombeangrepet på Oslo. En minnefest blir holdt for Doris Hagen og Signe Eriksens foreldre og venner. Foreningen påtar seg arrangementet av landsmøte 1946. Kretsmøte holdes på foreningens feriehem og Finn Johansen velges til kretsformann. Utlodning til inntekt for hjelpfond innbrakte kr. 600,—.

1946. Foreningen arrangerte landsmøte for Norske Døves Landsforbund, og hovedkomite velges med Finn Johansen som formann. Elektrisk lys installeres på feriehemmet og dette benyttes til innkvarteringssted for 30 landsmøtedeltakere. Pastor Bonnevie-Svendsen feirer 25 års jubileum som døveprest og overrekkes gave ved en tilstelling i Drammen. Landsmøtet samlet rekorddeltakelse, vel 400 deltakere og ble avviklet på en for vår forening ærefull måte. Finn Johansen ansettes som redaktør i Norske Døves Landsforbunds organ «Tegn og Tale» samt velges til forbundssekretær.

1947-48. Ragnar Woll overtar som foreningens formann. Hjelpfondets kapital er økt til 4.308,99, og Dameklubben har gjort en god innsats for fondet. Ragnar Woll ble foreningens representant ved landsmøtet i Trondheim Foreningen feirer sin 15 års beståen med en fest i Drammens Handelsstand.

Medlemmer samlet til festlig samvær i slutten av 50 årene

1949. Gunnar Jakobsen overtar som ny formann. Hjelpfondets kapital viser en sterk oppgang og øker til hele 9.816,29.

1950. Finn Johansen overtar igjen som formann og fungerer de følgende 4 år. Filmframviser blir kjøpt og der settes i gang studievirksomhet med foredrag og film i samarbeid med Arbeidernes Opplysningsforbund. Da det var vanskelig å skaffe tolker kunne man dessverre ikke holde det gående.

1952. Foreningen kjøper aksjer i Landsforbundets bedrift Døves Trykkeri A/S. Fri medlemskontingent og festdeltakelse for de alderstrygdede blir innført. Styret i Folkets Hus viser en enestående velvilje mot foreningen og yter gratis lokale til våre sammenkomster. Foreningslivet fikk derved et veldig oppsving med sammenkomster nesten ukentlig. En filmkomite ble oppnevnt med Gunnar Jakobsen som formann. Filmopptaker ble lånt av forbundet og en del opptak fra foreningslivet og arbeidet på feriehjemmet ble gjort. Der ble tatt initiativ til å sette i gang en barnehage for døve småbarn under skolepliktig alder i Drammen, men det strandet dessverre på manglende oppslutning.

Finn Johansen ble utnevnt til leirsjef ved ungdomsleiren for døve på Elverum, og ble visepresident ved den 7. Nordiske Døvekongress i Oslo 1952. Ragnar Woll ble vår forenings representant ved kongressen og Gunnar Jakobsen til forbundets representantsmøte.

Til landsmøtet i Bodø 1953 sendtes Ragnar Woll som representant, og ble valgt til varamann i forbundsstyret. Representant ble sendt til Døves Kirkes 60 års jubileum og Bergens Døveforenings 75 års jubileum i 1954.

1956. Rolf Hansen velges til ny formann. Foreningen tar initiativet til å arrangere husmorferie for de døve husmødre.

En utlodning ble holdt og innbrakte et pent overskudd på kr. 4.000,—. Bridgeklubben blir opptatt som underavdeling av foreningen. Finn Johansen sendes som representant til landsmøtet i Skien og blir innvalgt i forbundsstyret.

1957. 25 års jubileumsår og alt står i jubileets tegn. Interessen for foreningsarbeidet er fortsatt stor og medlemstallet øker. Samholdet er det beste og man går inn for å løse de nye problemer som melder seg. Jubilanten har ca. 40 medlemmer, og formann i jubileumsåret er Rolf Hansen.

Hjelpfondet

De sosiale goder har foreningen først de siste år hatt anledning til å tenke på. Det var påkrevd å bygge opp foreningens økonomi før man tok fatt på arbeidsoppgavene. Man har lenge vært klar over at opprettelsen av et hjelpfond var en meget betydningsfull sak, og i 1937 ble man enig om å opprette et hjelpfond for medlemmer av Drammen og Omegns Døveforening. Styret bevilget straks kr. 50.00, som ble innsatt på en konto i Drammen og Opplands nye Privatbank.

Som styre for hjelpfondet ble følgende valgt: Olaf Hassel, formann. Mildred Eriksen og Peder Andersen, alle fra Hokksund. Styret har arbeidet under vanskelige forhold, og da det gikk av, var fondets kapital meget beskjedent, bare 100 kroner.

Men etter som årene gikk, ble det mere tid til å ofre seg for arbeidet med denne viktige oppgave. Først i 1946 ble det fart over arbeidet med økning av fondets kapital, som viste kr. 2.900,—. I 1948 var den økt til 4.308,99 og i 1949 viste det seg at man nå nærmet seg første mål, nemlig 10.000,—idet kapitalen var nådd 9.816,92. I året etter viste kapitalen kr. 10.569,—og man ble enig om at det kunne økes ubegrenset. Grunnkapitalen 10.000,—skal ikke forringes, mens overskytende renter skal utdeles etter statuttens bestemmelser. Hjelpfondets midler er for tiden ca. kr. 12.000,—kroner og man må si at det er et godt resultat. Vi vil her nevne at kommunene har støttet opp om dette tiltaket. Vi er takknemlig for alle bidrag som er mottatt, og som har gjort sitt til å øke kapitalen. Formenn i hjelpfondsstyret har vært: Olaf Hassel, Gunnar Jakobsen, Margit Johansen, Alfred Johansen, Finn Johansen, Ragnar

Woll og Sverre Klemmetsen. Sistnevnte er for tiden fondsstyrets formann.

Statutter for hjelpfondet.

1. Fondet er opprettet for medlemmer innen Drammen og Omegns Døveforening.
2. Fondet skal stå urørt inntil det når en kapital av 10.000 kroner.
3. Der utdeles bidrag en gang årlig, og søknaden skrives på et dertil trykt ansøkningskjema.
4. Søknaden må være ledsaget av nøyaktige opplysninger om hva bidraget skal brukes til og sendes fondsstyrets formann.
5. Bidraget utdeles i følgende tilfelle:
 - a. Hjelp til selvhjelp.
 - b. Til hjelp under sykdom.
 - c. Ved lengere tids arbeidsledighet.
6. Utdelingen vil bli foretatt av fondsstyret i samråd med foreningens formann.

Hjelpfondet var et bevis for at foreningen var innstillet på å gjøre en sosial innsats for sine medlemmer. Men da Folketrygden ble innført, hadde hjelpfondet utspilt sin rolle. Fondets midler ble overført til et Interessecfond som skulle være til hjelp for styret når foreningen hadde behov for penger i et knipetak eller til hjelp ved gjennomføring av større oppgaver. Altså en reservekasse!

FORENINGENS STYRE I JUBILEUMSÅRET
Foran fra v.: Ragnar Woll, Rolf Hansen og Gunnar Jakobsen.
Bak fra v.: Finn Johansen og Sverre Klemmetsen.

25 års jubileet ble feiret med stor festivitas den 20. februar 1957. Drammens ordfører Karl Gundersen var foreningens gjest sammen med presten for Norges Døve Conrad Bonnevie Svendsen som holdt festtalen, så hadde vi gleden av å få besøk av formannen i Norske Døves Landsforbund, Nils Gjerstad. Der ble holdt gode taler, hvor formannen i foreningen Rolf Hansen gav en fyldig beretning om Drammensforeningens virke gjennom 25 ar. Der ble utgitt et festskrift med Finn Johansen som redaktør og som også forfattet og leste en prolog i anledning jubileet. Der var kommet representanter fra mange døveforeninger, og en fullsatt Børsens festsal dannet en vakker ramme om et vellykket jubileum.

Styret i jubileumsåret besto av: Rolf Hansen, formann, nestformann Gunnar Jakobsen, sekretær Finn Johansen, kasserer Ragnar Woll, styremedlem Sverre Klemmetsen.

Prolog
Drammen og Omegns Døveforening
25 års fest

*En tanke slo i lue ut,
at hver en pike, hver en gutt,
hver en mann og hver en kvinne,
som ingen lyder kunne finne,
skulle samles, bli satt på prøve,
dyrke fellesskapets store mål,
la luen brenne, bli til bål,
som varmet hjerte, sjel og sinn,
brakte glede, kunnskap inn
der ensomheten knuget døve!*

*Vi var så få, men full av tro,
og håpet på en lykke god!
Og stiftet ble, en vinterdag,
vi samlet var til festlig lag,
foreningen i Drammen by,
der døve trygt kan søke ly!
Og byen vår, den fulgte med
og støttet opp, og ville se,
at byens døve, vokset frem
og fikk seg kone, barn og hjem!*

*Foreningen i Drammen by,
har land og strand fått dette ry,
at den kan spikre, bygge hus,
og styre skuta, holde kurs,
ta skippertak, de gjorde gjerne
mot mål som vinket i det fjerne!
For vel er 25 år gått hen,
men vi kan merke at våre menn
og kvinner med, jo har holdt tritt
med tidens ritt!*

*De døve ifra Drammen by
har tatt sin tørn, uten kny
det var et samhold, stort og sterk
som bygget opp et lite verk.
Det krevet slit, tålmodighet,
man kunne fristes å gå trett,
men ære være alle dem,
som bygget opp vårt feriehjem,
nå skal vi stoppe, hvile litt,
og huske dette er mitt og ditt!*

*En milepele rundet er,
og vi til fest er samlet her,
en flokk av døve og gode venner
jubilanten en hilsen sender!
Pa denne store, festens dag,
hvor vi er samlet til festlig lag,
da skal vi minnes all dem
som dro foreningen opp og frem!
Nå har foreningen stått sin prøve
og vært til glede for byens døve!*

Finn Johansen.

En forening i vekst

Rolf Hansen fortsatte som formann til årsmøtet i november 1958 da han ba seg fritatt av personlige grunner. Årsmøtet valgte Ragnar Woll til ny formann uten motkandidat og styret fikk følgende sammensetning: Formann Ragnar Woll, sekretær Finn Johansen, kasserer Knut Smedsgård samt Rolf Hansen og Gunnar Jakobsen som styremedlemmer. Foreningen begynte nå å knytte kontakter utad, og der ble ordnet med et gjenbesøk fra Døveforeningen i Drammens vennskapsby Ørebro og hvor vel førti deltagere fikk opphold og full forpleining på vårt feriehjem. Foreningens damer sto for serveringen!! Likeså hadde vi et godt samarbeid med Vestfold Døveforening. Som representanter til landsmøtet i Stavanger 1959 valgtes Rolf Hansen, samt Finn Johansen som var styremedlem i Landsforbundet. Foreningen ble innmeldt i FFO. Av beretningen leser vi at Døves Dag for første gang ble arrangert i Drammen og med stort oppslag i pressen. Foredrag ble holdt av misjonsprest Borgenvick om døvearbeidet på Madagaskar. Foreningen sto som arrangør av kretsstevnet for Østlandet og hadde et vennskapsbesøk på Oslo Døveforenings feriehjem på Nesodden. Foreningen hadde et virksomt år med god økonomi.

I 1960 overtok Rolf Hansen igjen formannsvervet, og forbunnssekretær Breiteig antydet at Drammensforeningen skifter formenn like ofte som andre skifter skjorte!

Dette synes å være treffende, for året etter tok Finn Johansen over og fungerte til 1962. Da ble Gunnar Jakobsen formann og fungerte også i 1963. Dette året fikk foreningen en veldig tilvekst av nye medlemmer idet det ble innmeldt hele 12 nye medlemmer dette året. At de unge søkte til Drammen, var en følge av foreningens gode arbeid og anseelse den nøt utad. Drammensforeningen hadde ved sin store innsats på forskjellige områder gjort seg kjent utover hele landet og de medlemmene Gunnar Jakobsen som formann kunne presentere på årsmøtet, kom fra alle deler av vårt langstrakte land, ja helt oppe fra vår nordlige landsdels hovedstad Tromsø. Foreningens medlemstall var nå øket til 65 medlemmer. Dermed hadde foreningen rett til 2 rep. ved kommende landsmøte.

Av protokollen ser man videre at Rolf Hansen foreslår at lån til foreningen av hjelpefondets kapital strykes. Sverre Klemmetsen og Ragnar Woll var imot dette. Rolf Hansen, Knut Smedsgård og Finn Johansen mente at hjelpefondet hadde utspilt sin rolle ved opprettelsen av den norske stats folketrygd. Ved avstemning ble Hansens forslag vedtatt 40 mot 7 stemmer. Der var også et forslag fra Rolf Hansen om opprettelse av et husfond med tanke på et Døves Hus i Drammen: Forslaget ble enstemmig vedtatt. Rolf Hansen og Gunnar Jakobsen ble valgt til styre for husfondet. Dette styret ble senere omdannet til huskomite. Protokollen forteller videre at der ble holdt et «Rådslagningmøte på Globuss den 1/12 1967 hvor følgende var tilstede: Huskomiteen som besto av Gunnar Jakobsen, Finn Johansen og Rolf Hansen, fra styret: Ragnar Woll, Karl Kjeldsen, Knut Smedsgård og fra Norske Døves Landsforbund, Albert Breiteig og Thor Gisholt. Møtet gjaldt et lokale i Nedre Storgate, men førte ikke fram til noe resultat da bygningen ble benyttet til spesialskole.

Foreningsliv i leid hus i Hauges gt. 99.

Foreningen fortsatte nå sin utvikling, og styrevirksomheten ble stabilisert. Ragnar Woll fortsatte som formann i årene 1966 til 1971 og førte foreningens arbeidsoppgaver støtt og sikkert framover. Et av de viktigste arrangementer var landsmøtet i Drammen 1966 hvor Rolf Hansen ble innvalgt i forbunnsstyret. Finn Johansen ble på avslutningsfesten i Børsen hvor byens Ordfører Hagbart Kylland var tilstede, dekorert med Norges Døves Landsforbunds hedersmedalje i gull av forbundsformann Eilif Ohna fra Bergen. Landsmøtet ble meget vellykket og arrangementskomiteen som besto av Finn Johansen form, Rolf Hansen og Halvor Langeland gjorde en fin jobb.

Foreningen flyttet inn i leiet hus i Haugesgt 99 hvor medlemmene gjorde en stor innsats for å gjøre dette vakre gamle huset brukelig til foreningslokaler Resultatet var flott, og sosialrådmannen i Drammen kommune som eier huset, hadde bare ros å gi foreningen for fint resultat av sitt arbeide med å skape et trivelig miljø for sine medlemmer i huset. Den månedlige leie var på kr. 100,—og kommunen viste sin store interesse for Døveforeningens virksomhet på denne måte! Man vedtok å ansette Sven Møller som vaktmester, og han fikk leilighet i annen etasje.

I 1969 tok man også opp tanken om tombola og kjøpe en tombolavogn til kr. 14.000,— Dette var en god inntektskilde for foreningen. Styret diskuterer økonomien og er enig om å søke kommunen om et årlig tilskudd til administrasjon på kr. 10.500,—men dessverre får man kun kr. 4.000,—og resten må skaffes ved egeninnsats.

En gave fra Norske Døves Landsforbund på kr. 5.000,—brukes til innkjøp av møbler til foreningslokalene.

Tegnspråkkurs diskuteres og døvekonsulent Vigrestad kontaktes i sakens anledning. For å finansiere kjøpet av tombolavogn låner man kr. 6.000,— av husfondet og kr. 2.000,— av hjelpefondet. Lånet er rentefritt. Hyttesjef Osvald Olsen slår til lyd for opparbeidelse av parkeringsplasser på feriehuset «Skogheim» og styret er enig i det. Fra forbundet kommer forespørsel om foreningens tolkekapasitet og ber om besvarelse om dette. Saken blir besvart med følgende etter protokoll av 18/6-69. Av personlige tolker har vi følgende: Hjørdis Christiansen, fru Moen, Sussi Smedsgård og Sigrud Larsen. Når det gjelder foredragstolker har vi kun en: Unni Johansen, mens vi til rettstolkning ikke har noen som har prøvd seg. Imidlertid har Unni Johansen under skolegang i Kristiansand fungert som rettstolk der i 1970, slik at foreningen også har en rettstolk.

Styret vedtar at ensomtboende døve i Buskerud skal fa fritt opphold på foreningens feriehem.

Høsten 1970 sto foreningen som arrangør av Døves Kulturdager og følgende ble valgt til arrangementskomite: Formann, Finn Johansen, kasserer Halvor Langeland, Leif Emilsen, Rolf Hansen og Ragnar Fauske. Det var en stor deltagelse og man benyttet Drammens Teater og Børresen skole til de forskjellige arrangementene. Tilstrømningen var så stor at der ikke kunne skaffes hotellplass til alle, og feriehemmet måtte tas i bruk. Avslutningen foregikk på Park Hotell hvor dansekonkurransen ble avviklet. Foreningen fikk mye ros for et godt arrangement.

Styret arbeider med sak om sosialsekretær og retter henvendelse til Landsforbundets formann Thor Gisholt. Formannen Ragnar Woll får som svar at foreningen først må finne en person som vil ta en slik stilling. Woll henvender seg da til fru Liv Steiro med forespørsel om hun vil ta stillingen, men får nei til svar.

Foreningen fortsetter sine tegnspråkkurs og startet opp med kurs nr. 3 og en interessert elevflokk.

Ved årsmøtet ble Ragnar Woll gjenvalgt til formann og styret er fortsatt opptatt av spørsmålet om en sosialsekretær. Foreningens medlemstall øker da 6 nye medlemmer blir opptatt i foreningen. Man drøfter også det forestående 40 ars jubileum, med tanke på å utgi en jubileumsberetning. Der deles ut julebidrag fra Hjelpesondet til pensjonister.

Ved årsmøtet i januar 1972 ba Ragnar Woll om avløsning etter å ha ledet foreningen på en utmerket måte i hele 6 år. Det var således en vel fortjent avløsning. Leif Emilsen ble valgt til ny formann og dermed var foreningens ledelse inne i et generasjonsskifte. Ungdommen overtok roret i foreningen og det var et populært valg. Foreningen vedtok etter forslag fra Finn Johansen om å påskjønne Ragnar Woll med en gave for sin innsats i 6 år som formann. Overrekkelsen fant sted på 40 årsfesten i Frimurerlogen.

Styret vedtok å invitere de nålevende stiftere av foreningen til jubileumsfesten i anledning foreningens 40 års beståen. Videre ble det på dette møtet bevilget 10.000,—kroner til bygging av 3 familiehus ved feriehemmet, samt avsatt kr. 5.000,—til driften av feriehemmet. Styret vedtar husmorferie på Storfjell.

Foreningen gjør en innsats for innsamling av midler til «Ål folkehøyskole og kurscenter for døve», og Leif Emilsen ble valgt til formann i komiteen for «Aksjon Ål».

Den 24.-mai er atter spørsmålet om Døves Hus oppe til behandling i styret og der nedsettes en komite til å forhandle med Drammen kommune om løsning av husproblemet. Komiteen fikk følgende sammensetning: Finn Johansen Formann, Gunnar Jakobsen, Leif Emilsen og Arne Strange, (hørende).

Man innbyr til tegnspråkkurs for 3 trinn, men det viser seg dessverre at interessen er liten slik at det ikke var mulig å få de nødvendige 8 elever til kurset. Foreningen søker kommunen om økonomisk støtte til deltagelse i kulturdagene for døve i Stavanger. Foreningen kontakter rødrussen i Buskerud med anmodning om å gjøre en innsats for «Aksjon Ål», og det innbrakte et pent beløp. Geir Jensen tar opp forslag om å starte et medlemsblad i foreningen, men ingen ville være redaktør.

Foreningen bevilget kr. 500,—fil «Aksjon Ål». Man vedtar å starte med foredrag med tolk til foreningens møter. Av årsberetningen for 1972 ser vi at foreningens innsats for aksjon Ål innbrakte kr. 27.035.50. hvilket er et bra resultat. Ellers sier beretningen at foreningen nå har øket sitt medlemstall til 83 medlemmer. Huskomiteen har hatt 2 møter med sosialrådmann Nilsen i Drammen Kommune om et nytt Døves Hus.

På årsmøtet den 3. februar skiftet foreningen atter formann, da Leif Emilsen ikke kunne motta gjenvalg. Rolf Hansen ble valgt til ny formann med akklamasjon. Rolf Hansen fortsatte som formann fram til 1976. I denne perioden hadde foreningen en stor utvikling noe som til dels kom av den rivende utviklingen Norges Døveforbund hadde i disse årene. Rolf Hansen

har, ved siden av jobben som vår foreningsformann også vært nestformann i Norges Døveforbund og således vært en fin leder av foreningen hvor dens virksomhet gikk parallelt med Døveforbundets utvikling! Interessen for tegnspråkundervisning tok seg opp igjen, og til det kurset foreningen holdt i samarbeid med foreldreforeningen for hørselsvekkede barn, meldte det seg hele 18 deltagere. Unni Carlson og Finn Johansen var kurslærere. Feriehjemmet trenger en ansiktsløfting og en søknad til Buskerud fylke gav bidrag på kr. 25.000,—til dette arbeidet. Huskomiteen har hatt møter med kommunen om nye foreningslokaler som ble tilbudt oss på Kobbervik gård, men disse var lite tilfredsstillende. Der settes inn en stor dugnad på feriehjemmet med hele 530 dugnadstimer. Leif Emilsen leder dette arbeid og gjør en imponerende innsats sammen med sine medarbeidere.

Foreningens medlemstall stiger stadig og er nå oppe i 97 medlemmer. Ved årsmøtet 1975 hadde man for første gang tillitsmannskrise ider det ikke hadde lyktes å skaffe styre til feriehjemmet. Man løste saken ved å innføre vaktordning blant medlemmene som tar en vaktjeneste hver etter tur. Vi besøker foreningens revisor Arvid Andersen og overrekker gave som takk for mange års gratis revisjon av foreningens regnskaper! Finn Johansen holdt foredrag i Lions Clubb om foreningens virksomhet og det ble gitt oppvisning i folkevisedans av døve dansere. Rolf Hansen holdt foredrag i Civitans Clubb som resulterte i et fargefjernsyn som gave til foreningen vår! Lions Clubb bekostet kjøkkeninnredning på feriehjemmet!

Ved valgene i 1976 trakk Rolf Hansen seg som formann på grunn av for mange gjøremål i døveforbundet. Leif Emilsen ble foreslått, men ønsket ikke å ta imot. Resultatet ble at Ragnar Woll tok mot valg, og ble således foreningens nye formann.

Der velges nytt styre for husfondet. Ragnar Woll velges til leder. Hele overskuddet på tombolaen avsettes til husfondet.

Styremøte 8/10—76: Styret vedtar å kjøpe Nøsteveien 2. Dette vedtak ble trukket tilbake da det ville bli for kostbart.

Der sendtes søknad til Lions Clubb om bidrag av julelotteriet, men dette ble ikke innvilget. Foreningen deltok med 14 deltagere ved kulturdagene for døve i Skien. Foreningens husfond er nå kommet opp i vel femti tusen kroner. Foreningen fyller år og kan se tilbake på 45 års virksomhet. Festen holdes i Handelstanden. Ved årsmøtet ble Ragnar Woll gjenvalgt til formann for året 1977.

Døveforeningens formann Leif Emilsen mottar en sjekk på kr. 100.000,—fra Drammens Tidende og Buskerud Blad og Lions Clubb julelotteri ved redaksjonsjef Fred Kristensen og overlege Jordheim.

Foreningen får tilbud fra Drammen kommune om lokaler i Tollbugt. 48, som man må dele med andre foreninger. Formannen opplyser at ønsker foreningen eget lokale tilbyr kommunen foreningen et tilskudd på kr. 100.000,—. Men det er mange uløste spørsmål, så man venter

med innkalling til et ekstraordinært møte om saken. Anne Danielsen velges til kontaktperson for kulturelle saker med døveforbundet med tanke på å utvide de kulturelle tilbud til foreningens medlemmer. Den 8/10 1977 ble det innkalt til ekstraordinært årsmøte hvor saken om kjøp av hus i Treskow gt 9 sto på dagsordenen. Formannen opplyste at styret nå hadde gjort forberedelser til kjøp av dette huset som koster kr. 250.000,— Vi får tilskudd fra fylket på kr. 100.000,— og fra Drammen kommune 50.000,—samt kr. 100.000,—fra fabrikkieier Harald Lyches Fond, slik at kjøpesummen var sikret. Omkostningene lå på ca 6—10 tusen. Dette har foreningen midler til å dekke. Ombyggingen er kalkulert til ca 100 000,—kroner og man opptar lån i Drammen sparebank på kr. 100.000,—. Årsmøtet sluttet seg til huskomiteens forslag som blir vedtatt. Formannen Ragnar Woll har gjort et dyktig arbeid ved løsningen av foreningens husproblem og skal ha honnør for sin medvirkning til et eget hus for de døve i Buskerud. Endelig var Drammen Døveforening sikret et sted å være. Men det tyngste arbeidet sto igjen. Det var klart at det måtte en stor dugnadsinnsats fra medlemmenes side, om man skulle berge seg økonomisk. Tanken på en gjeld på kr. 100.000,—var skremmende, men vi trøstet oss med ordspråket: «Lykken står den kjekke bi» Og det viste seg at dette holdt stikk!

Ved årsmøtet i 1978 ble Finn Johansen valgt til ny formann i foreningen. Da Ragnar Woll også ønsket avløsning som formann i huskomiteen, overtok Finn Johansen som formann i huskomiteen og ble således ansvarlig for ombyggingen av det nye Døvesenteret. Gunnar Jakobsen ble byggeleder og sammen med Rolf Hansen, var det disse to som tok fatt på grovarbeidet og tok de tyngste løftene. I januar 1979 ble huset innviet med ordfører, sosialrådmann og representanter fra fylket, donatorer, Lions Clubb og pressen som gjester. Det ble en stor dag for de døve, dagen med stor D!

Det nye døvesenteret ga også muligheter for økt kursvirksomhet, og aktiviteten i foreningen var stadig stigende. Hver dag var besatt med en eller annen møtevirksomhet.

Ved årsmøtet i 1979 overtok Leif Emilsen formannsvervet, da Finn Johansen trakk seg grunnet sykdom. Foreningens medlemstall økte og nærmet seg nå sterkt hundre medlemmer. Men Emilsen trakk seg etter bare ett år som foreningens leder, på grunn av husbyggeplaner. Ragnar Woll overtok som formann i 1980 og ble gjenvalgt i 1981 slik at han står i fokus som foreningens leder ved 50 års jubileet. Foreningens styre ved jubileet er: Formann Ragnar Woll. Nestformann, Anne Danielsen. Sekretær, Bjørg Bråthen. Kasserer, Rune Adde. Styremedlem, Knut Smedsgård.

Jubileet blir feiret med en fest i Drammens Børs festlokaler, lørdag den 20. februar og således vil medlemmene kunne samles til en stor festlighet på selveste stiftelsesdagen!

Vi bygger Feriehjem!

«Det var en gang. . at et feriehjem ble til! Det lyder som et eventyr, og det er da også litt av en eventyrlig historie, at en nystartet forening kort tid etter stiftelsen med noen få medlemmer, fattet vedtak om å bygge et feriehjem for sine medlemmer. Det var de som var imot, men det var bare et par, og som skrev i Døves Blad: Hva skal en spurv i en tranedans?» og «Hva du evner kast av i de nærmeste krav». Men vi som var tent for oppgaven, lot oss heldigvis ikke skremme. Det kan de som i dag nyter godt av det vakre feriehjemmet være takknemlig for. Dette hendte i 1934 og det sporet oss til ennå større innsats for å vise at selv om vi var få, kunne vi løse store oppgaver! Det sveiset oss sammen til en sterk og innsatsvillig forening. Den som brant sterkest for denne feriehjemssaken var Sverre Klemmetsen.

Drammen Døveforenings stolthet. «Feriehjemmet Skogheim», bygget av foreningens medlemmer.

Feriehjemskomiteen

Til feriehjemskomite ble følgende valgt den 15. juli 1934: Vilhelm Eng strøm, formann, Signe Eriksen, sekretær, Hans Stokke, kasserer, og fra styret: Else Hansen, Sverre Klemmetsen og Doris Hagen. Komiteen holdt sitt første møte 6. august 1934 og vedtok da å avholde en basar. Basaren ble holdt i Øvre Storgate i tiden 2.—16. oktober og innbrakte et beløp på kr. 1048.89, som ble innsatt på bankbok som Drammen og Omegns Døveforenings feriehjemsfond i Drammen Sparebank. I 1935 ble det ikke holdt noen utlodning, men komiteen arbeidet med å skaffe gjenstander til sin basar året etter, liksom kapitalen ble øket med 100 kroner ved gaver.

Året 1936 skiftet komiteen formann, da herr Engstrøm ønsket å ga av. Som ny formann ble valgt frøken Else Hansen. Høsten samme år ble der holdt basar i Nedre Storgate, som innbrakte til fondet et pent beløp, netto kr.1272.00.

I 1937 var det atter formannsskifte i feriehjemskomiteen, da frøken Else Hansen skulle fraflytte byen. Som ny formann ble valgt Sverre Klemmetsen. Som nye medlemmer av komiteen ble Nils Frydenlund og Anton Hansen valgt.

Komiteen består nå av følgende: Sverre Klemmetsen, formann, Nils Frydenlund, Hans Stokke, Anton Hansen, og Doris Hagen.

Dette året ble det ikke holdt noen basar, da komiteen arbeidet med spørsmålet om innkjøp av tomten.

Byggearbeidet

Den 5. juni 1937 ble der innkjøpt en tomt på 2 mål skogbevokst grunn for en pris av 1100 kroner av herr Thv. Grini på Gjerdal i Røyken. Senere ble nok I mål innkjøpt, slik at tomten utgjør 3 mål grunn. Kjøpet ble formidlet for Drammen og Omegns Døveforening av herr Finn Johansen som foreningens formann, og eiendommens navn ble «Skogheim». Medlemmene skal selv bygge feriehjemmet, og bare hvor det er påkrevd skal leies en fagmann til hjelp. En oppførte først en barakke til å bo i mens en arbeidet på feriehjemmet.

Tegning av feriehjemmet ble utført av arkitekt Reinhard Jensen, og den 6. juni 1938 tok komiteens formann det første spadestikk, og dermed begynte arbeidet på grunnmuren. Nils Frydenlund var leder av grunnarbeidet, og det var et veldig arbeid som ble fullført på nøyaktig to måneder. En begynte så med støpingen av muren, som på enkelte steder målte en høyde av ca. 3 m. Det var et stort arbeid som fullførtes av foreningens medlemmer uten noen hjelp av fagfolk, og muren var førsteklases arbeid. Lederen Nils Frydenlund har all ære av sin arbeidsgjeng. Den 6. august 1939 begynte byggearbeidet. En leide en tømmermann til å sette

opp reisverket, da ingen av de døde tidligere hadde vært med på slikt arbeid. I løpet av 14 dager hadde tømmermannen utført sitt arbeid og de døde tok fatt. Nils Frydenlund og Sven Bråthen fungerte som byggeledere. Guttene dro hver lørdag til Gjerdal, og de viste en interesse og arbeidslyst som var makeløs.

Selv i krigsåret 1940 arbeidet guttene trutt på feriehuset, og arbeidet skred raskt framover. Feriehuset var nå kommet under tak og innredningsarbeidet påbegynt. Murer ble leid til å oppføre peis og brannmur. En begynte så med malerarbeidet utvendig, og det ble utført av foreningens medlemmer. Herr Anton Hansen malte feriehuset med vakker fargesammensetning.

3. juli ble der opptatt et lån i Drammens Sparebank på kr. 3000.00 for å fullføre bygget. Den 20. november 1940 ble det bestemt å bestille madrasser til feriehuset, i alt 23 stk. til en samlet pris av 500 kroner.

Medlemmene arbeidet nå med stor iver, da en gikk inn for å få feriehuset ferdig året etter. Det hadde vært et ustanselig slit hver lørdag og søndag, så det måtte føles deilig å få hvile ut når det hele var ferdig.

Våren 1941 var arbeidet i full gang, for en var fast besluttet på å få feriehuset ferdig samme sommer. En var klar over at skulle en klare sluttspurten, så måtte der arbeides hardt, for innvielsesfesten var fastsatt til den 3. august. Innbydelsene ble sendt ut. Den siste måned arbeidet medlemmene under høytrykk og kjempet en hard kamp med tiden. En arbeidet nesten døgnet rundt, og da festdagen kom, sto feriehuset «Skogheim» fullt ferdig til å ta imot sine gjester.

Feriehusets styre ved innvielsen 3. august 1941. Fra v.: Sverre Klemmetsen, Hans Stokke, Doris Hagen, Nils Frydenlund og Sven Bråthen.

Når vi ser hvilket kjempearbeid det er blitt utført av forenings medlemmer ved byggingen av feriehuset «Skogheim», så føler vi oss stolte over å ha gjennomført en oppgave så stor som denne, og de som har den største andel av æren for at dette feriehus ble reist, er komiteens formann Sverre Klemmetsen og byggelederne Nils Frydenlund og Sven Bråthen.

Innvielsesfesten

Drammen og Omegns Døveforening innvidde søndag 3. august sitt nye feriehus «Skogheim». Innvielsesfestlighetene ble begunstiget med et strålende vær, og med flagget til topps ønsket feriehuset de 65 innbudte gjester velkommen. Alle de tilstedeværende var fylt av beundring over det vakre feriehuset som døveforeningens medlemmer hadde reist. Middagen besto av fiskepudding med rekesaus og is til dessert.

Prolog ble skrevet og lest opp av døveprest Conrad B. Svendsen, hvoretter feriehuskomiteens formann, Sverre Klemmetsen, tok ordet. Han uttalte bl.a.:—som

komiteens formann har det vært meg en glede å stå i spissen for å få dette feriehjem reist. Det har vært meget slit, men slitet har vært morsomt fordi alle gjorde sitt beste for at resultatet skulle bli godt. Vi er stolte over det byggverk vi har reist, sa han, men vi glemmer ikke i gleden over hva vi selv har utført, alle de enkeltpersoner og institusjoner som vi er stor takk skyldig. Blant de første bidragsytere i Drammen er: Drammens Sparebank, Forsikringselskapet «Norge», Drammen og Opplands Travselskap og Høvik Teglverk.

Seilmaker Petter Høeg har forært feriehjemmet et vakkert norsk flagg. Tømmermann Olaf Pedersen har bistått oss med råd og ytet verdifull hjelp. Han rettet videre en takk til de døves foreldre og andre interesserte og til byens borgere for den store interesse de har vist saken. Med ønske om at feriehjemmet måtte bli et kjært sted og et virkelig hjem for byens døve, overrakte han feriehjemmet til foreningens formann, Olaf Hassel, som takket på døvforeningens vegne for det vakre feriehjem og sa at han var full av beundring over hva byggekomiteen hadde greid å utføre tross vanskelige tider. Han rettet takken til byggekomiteens formann, Klemmetsen, og til byggelederne Nils Frydenlund og Sven Bråthen.

Landsforbundets representant, Th. Strømme, hilste og gratulerte fra forbundet og uttalte at døvforeningen her har reist seg en merkepell som det står respekt av, og ingen vil undres over, sa han, at foreningen kanskje ønsker å hvile litt og ta seg en pust i bakken, men jeg kjenner mine drammensere godt nok til å vite at de bare vil hvile på sine laurbær—for å samle krefter til et nytt løft.

Det var møtt representanter fra de forskjellige døvforeninger, som bar fram sine hilsener og gratulasjoner.

Pastor B. Svendsen talte så noen alvorsord, om vennskapets betydning. Han forærte feriehjemmet en andaktsbok som var skrevet av hans far, døveprest Conrad Svendsen, og lyste Guds velsignelse over det nye feriehjem. Fabrikkeier Vatn talte på vegne av naboer og roste det gode naboforholdet de døve har lagt for dagen ved reisingen av dette feriehjem. Han gratulerte døvforeningen med feriehjemmet og håpet at de måtte få megen glede av det.

Pastor C. B. Svendsen takket for maten. Gjestene nyttet så høvet til å se seg omkring på feriehjemmet.

Om ettermiddagen ble det servert kaffe og kaker på terrassen, samt forfriskninger, som var en gave fra naboer i Gjerdal. Ved kaffen tok formannen, Hassel, ordet og meddelte at styret som en påskjønnelse for stort og verdifullt arbeid ved reisingen av feriehjemmet, hadde besluttet å utdele foreningens diplom til følgende: Sverre Klemmetsen, Nils Frydenlund, Sven Bråthen, samt til en hørende, Olaf Pedersen. Samtlige ble hyldet hjertelig av forsamlingen.

Prolog

Ved innvielsen av de Døves Feriehjem i Gjerdal

3/8 - 41

Av Conrad Bonnevie-Svensden

*Å bygge et hus
som holder mot storm og regn
som stenger ute rotter og mus
og kan være for vennskap et hegn
det er ikke lett.
Man må ikke gå trett.
om det blir et slit
om arbeidet tar tid
om mangel på penger
veien framover stenger.*

*Vi har sett at i Drammen
har de alle stått sammen,
hver har gjort sitt
noen meget og noen litt—
de har hogget og spadd
så ryggen verket og muskler ble knadd
de har trillet jord og stein
sa ømme ble både armer og bein
de har saget og slått i spiker
hvis en treffer en finger,
en hører det skriker.
Noen det kunne—andre fikk lære
alle var med på det hele å bære.*

*Veien var lang, men nå er I fremme,
det tunge og slitet skal vi ei glemme
—men mest av alt vi vil framover tenke.
Her skal unge og gamle seg benke,
her skal vi samles til glede og hygge
og fredens og vennskapets bolig bygge.
Surhet og trette hører ei med,
her er det gledens og vennskapets sted!
vi tenker på alle som verket begynte,
vi tenker på alle som verket fremskynte.
Vi tenker på oss som i dag her er
og på dem som i framtiden samles her:
Gid lykken må følge alle dem!
Gid huset må bli et virkelig hjem!*

Om kvelden hygget man seg sammen, ved 21-tiden brøt så gjestene opp og reiste hjem et minne rikere. Senere på aftenen var døveforeningens medlemmer samlet i peisestuen med et hyggelig bål flammende på peisen. Tankene gikk da uvilkårlig hen til dem som i arene framover skal samles i dette feriehjem, og vi håper det må bli et kjært sted for byens døve gjennom årene.

Vi vil gjerne få lykkønske Drammens døve med det store arbeid de har gjennomført. Det er meget sjelden man kan oppleve å se store planer virkeliggjort så godt som her. Medlemmenes årelange oppofrende arbeid—det hyggelige kameratskap, den gode og dyktige planleggelse og gjennomføring av verket—alt kan stå som et lysende eksempel for andre døve eller hørende, hvor som helst.

Den 30. september 1938 holdt komiteen basar i Enggata, som ga netto overskudd på kr. 1172,00. Året 1939 ble der igjen holdt basar, og denne gang i Tollbugata. På grunn av den nye lotteriloven ble nettoutbyttet kun kr. 722,00.

Feriehjemsfondets kapital har til dato nådd et beløp av kr. 4316.75. Dette året gikk Anton Hansen ut av komiteen, og som nytt medlem ble valgt Sven Bråthen. På grunn av krigen ble det et stille år i 1940 med hensyn til basar, men året 1941 holdt komiteen utlodning i byens sentrum, og nettoutbyttet ble det største i foreningens historie. Basaren ga et overskudd på kr. 1695.00. Dermed var kapitalen, innkommet ved basarer, nådd en sum av kr. 6011.75. Feriehjemskomiteen har utført et stort og beundringsverdig arbeid. Likeledes har slektninger og venner vært så elskverdige å stille seg til disposisjon ved basarer, og foreningen er dem stor takk skyldig. Under byggingen av feriehuset har også komiteen hatt et stort arbeid ved planlegging, innkjøp av materialer og meget annet, men den har utført sin oppgave på en måte som avtvinger beundring og respekt. Komiteen besto i 1941 av følgende: Sverre Klemmetsen, formann, Nils Frydenlund, Sven Bråthen, Hans Stokke og Doris Hagen. I 1942 tok man fatt på oppussing av «Brakka» som skulle benyttes til midlertidig «Familiehus». Wilhelm Engstrøm ble valgt til hyttesjef det året, og feriehuskomiteen oppløst, da den betraktet sitt arbeid som avsluttet. Engstrøm fortsatte som hyttesjef også i 1943. En komite på 3 medlemmer ble valgt til å ordne med oppførelsen av nytt uthus, og komiteen fikk følgende sammensetning: Sven Bråthen, Sverre Klemmetsen og Hans Stokke. Et tomteareal på 600 kvm ble kjøpt og tillegges feriehusets eiendom. I 1944 valgtes Sverre Klemmetsen til hyttesjef og året etter, i 1945, overtok Gunnar Jakobsen. Uthuset ble bygget ferdig dette året og ble oppført av medlemmene.

1946 ble et travelt år på feriehuset grunnet landsmøtet, da 30 gjester, hvorav flere utenlandske, var innkvartert der under landsmøtedagene. Hyttesjefen Gunnar Jakobsen, sammen med Margit Johansen og Mary Reinemo, fungerte som verter til alles tilfredshet.

Foreningen var dette år med å stifte Gjerdal Hytteeierforening, og medlemmene nedla et stort arbeid ved moloanlegget der ute.

1947: Gunnar Jakobsen fortsatte også dette året som hyttesjef, og ble i 1948 avløst av Reidar Jensen. På denne tiden ble det foretatt en omfattende forandring av kjelleren, som ble gravet ut i en lengde av 8 meter. Hele vinteren drev man på med dette arbeid, slik at den ble ferdig til åpningen om våren. Resultatet ble en flott og tidsmessig matkjeller. I 1949 fortsatte Jensen som hyttesjef, men ble i 1950 avløst av Sverre Klemmetsen. Man hadde i lengre tid snakket om å oppføre et familiehus hvor mødre med småbarn kunne bo, for det viste seg ofte at det bød på vansker å få plassert familier med småbarn på soverommene. For hurtigst mulig å skaffe tilveie midler, ble det satt i gang tegning av aksjer blant medlemmene. Likeså ble det hugget en del trær på feriehusets tomt og som ble sendt til sagbruk og kappet til planker og bord. Disse ble lagret på tomten for tørring mens arbeidet med å løse det økonomiske spørsmål pågikk. Det ble en anseelig stabel materialer, hvis verdi da de ble anvendt, var mangedoblet. I 1951 kom Statens Feriefond inn i bildet, og vi søkte fondet om et bidrag til oppførelse av et familiehus. Søknaden resulterte i et bidrag på hele kr. 4.000,— og gleden var stor over denne hjelpen. Sammen med det innsamlede beløp blant medlemmene, hadde vi nå en kontantbeholdning på ca. 6.000,— kroner, og dertil en stor stabel materialer fra egen tomt. I 1952 ble Ragnar Woll valgt til hyttesjef. Man arbeidet nå med tegningene til familiehuset, og der ble valgt en byggekomite bestående av Gunnar Jakobsen, Finn Johansen og Rolf Hansen, som skulle fungere til bygget var ferdig. På søknad mottok vi det året kr. 1000,— fra Buskerud fylke til fornyelse av inventar på feriehuset. I 1953 begynte man å grave ut tomten for familiehus 1, og der ble samtidig sendt ut forespørsel til en del firmaer i Drammen og omegn med anmodning om litt hjelp i form av materialer til bygget. Til vår glede ble vi møtt med en enestående imøtekommenhet og med en arbeidsstyrke, som varierte fra 3 til 8 mann, begynte vi oppførelsen av familiehuset høsten 1953. Våre arbeidsfolk, som alle besto av døve

medlemmer, var i virksomhet hele vinteren og praktisk talt hver lørdag og søndag, og de utførte et arbeid så godt som noen fagmann! Arbeidet fortsatte utover våren 1954 og da ferien begynte, sto et pent og tiltalende bygg ferdig til bruk. Familiehuset var en verdifull tilvekst til feriehemmet og et lenge følt savn var avhjulpet. Takket være medlemmenes innsats og hjelpen fra byens bedrifter, feriefondets stønad, samt materialer fra eget lager, kunne bygget oppføres uten utlegg fra foreningens side!

I 1955 ble Ragnar Woll avløst som hyttesjef, og Gunnar Jakobsen overtok. De siste somre hadde vannmangelen på feriehemmet vært følelig, og da man selvfølgelig ikke kunne la dette fortsette, ble der nedsatt en komite bestående av Ragnar Woll, Reidar Jensen og Arne Holmgren, som skulle undersøke muligheten av boring etter vann. Man henvendte seg til statsgeolog Holmsen fra Oslo for å få sakkyndig hjelp. Det viste seg at forholdene ute på feriehemmet ikke var de beste for boring og man besluttet å se tiden litt an først, for å rette en forespørsel til kommunen om hvor lang tid det ville ta før ledningen på det påbegynte vannverk i Røyken kunne bli ført fram til feriehemmet. Som en midlertidig løsning gikk man i gang med støpning av en samlekum på 18.000 liter, og fra den ble der lagt ledning ned til feriehemmet. Dette arbeid var meget slitsomt, da man måtte trekke hver sementblanding med trillebår oppover bratte skråningen.

Ut på høsten begynte man støpingen av mur og pillarer til familiehus II, men på grunn av at snøen kom tidlig det året, ble der ikke arbeidet den vinteren.

Gunnar Jakobsen fortsatte som hyttesjef også i 1956, og arbeidet med familiehus II ble forsert fra tidlig på våren. Man satte alt inn på å få det så vidt ferdig at det kunne benyttes i ferisesongen samme år, hvilket også lyktes. I ferien hadde man sommeren 1956 et stort besøk av feriegjester, for det var mange som benyttet anledningen til å ta en tur til «Skogheim» etter landsmøtet i Skien. Både i 1954-55-56 mottok vi stønad fra Statens Feriefond, og sammen med bidragene fra Buskerud fylke, har dette muliggjort en jevn og god drift av feriehemmet. Skolebarn og alderstrygdede døve har i alle år nydt godt av gratis opphold på feriehemmet, og foreningen har satt mye inn på å hjelpe mest mulig her. Arbeidet med familiehus II ble fortsatt, og er på det nærmeste ferdig. Det gjenstår nå bare støpning av trapp samt maling utvendig. Også dette bygg er reist uten leiet hjelp, og byggeomkostningene redusert til det halve. Blant andre arbeider som er blitt utført på feriehemmet i årenes løp er byggingen av et friluftskjøkken som er et praktisk og yndet sted for både stelling av mat og som spisested.

I det sydlige hjørne av tomten er det laget en kosekrok med skiferlagte heller mellom grønne gressganger, blomsterbed og koselige hagemøbler. Her er også flaggstangen reist, og det hele er et meget tiltalende anlegg. Høsten 1956 ble der anlagt en stor frukthage, og hvor der ble plantet hele 25 frukttrær, og det er vårt håp at denne hage i årene framover skal bli til nytte for medlemmene.

I feriehemmet «Skogheim» har de døve drammensere fått et sted hvor de kan søke hen til, og vil sikkert også i årene framover bli et samlingssted for byens døve.

Styret i jubileumsåret består av: Gunnar Jakobsen, Finn Johansen og Jorid Gjerstad.

De tanker byggerne av feriehemmet Skogheim gjorde seg ved innvielsen av verket, har vist seg å gå i oppfyllelse! Den nye generasjon døve som i årene er kommet til, har omfattet feriehemmet med stor kjærlighet, vernet om det og bygget det ut! Og det viktigste, de samme

prinsipper er benyttet som da vi planla byggingen av dette feriehemmet: At arbeidet skulle utføres av de døve medlemmene selv! Dette prinsippet har gått som en rød tråd opp gjennom årene og derfor kan vare foreningsmedlemmer glede seg over å være de eneste i Norges Døveforbunds feriehemsarbeid som kan si: Vårt feriehem er bygget av døve—for døve!

At feriehemmet i årene har vist seg å fylle et stort behov for samvær i fritiden, er hevet over tvil, men det har ikke bare vært et fritidstilbud, men også bidratt til å sveise foreningens medlemmer sammen til en enhet som også har hatt betydning for foreningens annen virksomhet.

Den nye generasjon døve tok fatt på oppgaven med å restaurere Skogheim som med årene var merket av tidens tann. De gikk løs på oppgavene, med like stor arbeidsglede og dyktighet som de gamle gjorde for 40 år siden og resultatet ble byggingen av et stort Familiehus nr. 3, og en vakker ombygget hovedbygning! Den som sto i spissen for dette arbeidet var Leif Emilsen som la ned et stort arbeid, et arbeid han og vi kan være stolte av. På 40 års festen for innvielsen av feriehemmet ble da også Leif Emilsen gjenstand for hyldest og gave fra foreningen! Men vi skal også huske på alle de andre unge som sto sammen med Leif i dette arbeid og vi kan vel si, at den eneste forskjellen mellom de som begynte byggingen av Skogheim, er at dagens ungdom bruker bilen for å komme fram, mens vi gamle måtte bruke «Apostlens hester» bena på en vei fylt av pukkestein! Det var således ikke lett å få fram tunge ting som skulle brukes, således måtte Guttorm Eriksen, fru Klemmetsens bror, og jeg ro med pram fra Støperiet til Jerdal med en ovn som skulle brokes til kjøkkenet. Det var en hard jobb!

Foreningen ble tilsluttet Jerdal Hytteforening og medlemmene var med på bygging av den fine båtmoloen som i dag ligger som et monument over hytteforeningens virksomhet. Arbeidet måtte foregå ved vinterstid og all stein måtte fraktes med hest og slede på isen. Det var en sur og kald jobb i snoen fra Drammensfjorden, men en skvett «Lysholm» varmet godt opp i frosne kropp. Det ble en hard kamp mot skruisen som en vinter tok 18 meter av moloen og kastet på land. Men ferdig ble den, og de døves motorbåt «Syvern» fikk sin faste plass der. «Syvern» ble brukt til passasjer og lastebåt for alt som skulle fram til Skogheim og det hendte at opptil 20 personer ble stuet sammen i den 27 fot store båten!

Skogheim er et ideelt sted for familier med barn, og har da også vært et yndet sted for disse. Dessuten har førskolen for hørselshemmede barn på Fjell årlig hatt sin sommertur dit til glede for oss alle. Mange er ellers de besøk som er avlagt Skogheim både fra foreninger i inn og utland, og hver sommer er det internasjonalt belegg på feriehemmet som nyter stor ry og er et eksempel forandre på hvordan et feriehemsarbeid skal drives.

Motorbåten «Syrern» var en populær båt som ble brukt til fisketurer, og transport av materialer og medlemmer til feriehjemmet.

Mange medlemmer har hatt ansvaret for feriehjemmet gjennom tidene og man har skiftet på vaktholdet der ute, og medlemmene har gjort sitt beste for å holde dette vakre feriestedet så pent som mulig. Eiendommen er på ca 6 mål og består av en 2 etasjes hovedbygning, 3 familiehus med til sammen 30 sengeplasser. En lekeplass og frukthage samt parkeringsplass. Dessuten er det et stort redskapshus og et friluftskjøkken. Et fint anlegg som Drammen Døveforening kan være glad for å ha i sitt eie.

Ekteparet Anne og Kjell Danielsen er feriehjemmets vertskap og stelte til en fest av de store da Skogheim 3. august feiret sitt 40 års jubileum. Det vil sikkert også nå da moderforeningen runder de 50 år, og i årene framover, være et ettertraktet sted for de døve.

Det Kirkelige døvearbeid

Da vi stiftet Drammen Døveforening for 50 år siden, søkte vi hjelp hos kirkens menn, for å få råd og veiledning til utarbeidelse av lover og retningslinjer for en døveforenings virksomhet. Mannen var døveprest Conrad Bonnevie Svendsen. Siden den gang har Drammen Døveforening hatt et fruktbringende samarbeid med kirken.

Det er betegnende, at ved alle foreningens større arrangementer, har representanter fra Døves Menighet vært tilstede og bidratt til å understreke det gode samarbeid. Vi kan likesom ikke tenke oss et foreningsliv uten kirkens medvirkning. Derfor har det også gjennom årene vært en tradisjon å holde Julegudstjenester med en etterfølgende fest for barn og voksne hvor en eller to døveprester har vært med oss.

Der er også holdt Påskegudstjenester i Døves Hus, og til andre tider på året. Ved disse anledninger blir det tatt opp kollekt til det kirkelige arbeid i foreningen og som brukes til deltagelse i kirkedagene for døve som er et årlig arrangement som samler stor deltagelse fra hele landet. Drammens Døveforening har vært representert ved alle disse kirkemøtene som ambulerer fra by til by.

I 1981 var det Drammen Døveforening som sto som arrangør av kirkemøtet for døve og arrangementet ble lagt til Bragernes kirke. Bragernes fine menighetshus ligger like ved kirken og passer utmerket til møtene som ble holdt. Det ble et meget positivt kirkemøte som hadde samlet hele 140 deltakere og ble holdt i dagene 1.—3. mai og ble avsluttet med en festlig middag på Park Hotell, hvor Drammens ordfører Einar Hafland og frue var til stede og kastet glans over festen ved sitt nærvær. I forbindelse med dette kirkelige landsmøtet forteller arrangementskomiteens formann Bjørg Bråthen og hovedprest Gudmund Dueland følgende til pressen om det kirkelige arbeidet for døve:

For første gang arrangeres det kirkemøte for døve i Drammen og til dette årlige møtet kommer det representanter fra Kautokeino i nord til Kristiansand i sør. Programmet for de tre møtedagene blir foredrag, gruppearbeider, andakter, kirkegang og festlig samvær. Tema for kirkemøtet er Nattverden, og innledere blir døveprest Anders Kjus, samt de to døve, Odd Inge Schrøder og Gunnar Vatn.

Fra nyttår er landet blitt inndelt i fire døveprestdistrikter med egne døvekirker og prester i byene, Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger. Hvert distrikt har valgt ti representanter, og andre møter på eget initiativ og med interesse for saken.

Også Kirkedepartementets rådgivende komite for geistlig betjening er representert. Det samme er landets seks døveprester.

For første gang er det årlige kirkelige landsmøte for døve lagt til Drammen. Bjørg Bråthen (t. v), tolk Live Fuglesang og Gudmund Dueland deltar i møtet som har tema nattverden. Her er de samlet på Gamle kirkeplass.

I Drammen er det over 100 døve og de fleste deltar aktivt i døvearbeidet. Det medlemmene etterlyser er gudstjenester holdt på tegnspråk. Det blir kun gjort et par ganger i året i menigheter i Drammen. I Oslo har døve en gudstjeneste i uken sier Bjørg Bråthen som er formann i den komiteen som stiller med kirkemøtet i Drammen. Hun forteller også at det er få muligheter til å delta aktivt i kirkelig debatt i Drammen.—Selvfølgelig er ikke alle medlemmene opptatt av dette spørsmålet, men mange ønsker å vie teologiske spørsmål mer oppmerksomhet.

Hovedpresten Gudmund Dueland forteller at den nye organisasjonformen med fire distrikter i stedet for tre, kan sies å være et direkte svar på den del av statskirkemeldingen som omhandler de døve.—Vi arbeider for en vesentlig bedring av kirkelig omsorg og arbeid for de døve. Derfor må døveprest-tjenesten i vårt land utbygges slik at vi får like mange prester som det er bispedømmer.

Det er en kjent sak at prestedtjenesten for døve i distriktene har vært meget vanskelig på grunn av ubesatte stillinger og for få døveprester. Derfor har foreningen av og til tatt initiativet til en kirketur til Oslo en gang iblant og som har vært meget populære tiltak.

Kulturarbeidet i foreningen

En forening uten kulturtilbud til sine medlemmer er en død forening. Dette er vel alle i dagens samfunn enige om. Derfor satser stat, fylker og kommuner sterkt i kulturektoren. Man ønsker at det norske folk skal være en kulturnasjon. Men hvor står døve i denne sammenheng? Kan samfunnet legge opp til gode kulturtilbud for landets døve? Dessverre, de kan ikke det. Men myndighetene har fått øynene opp for at de døve selv kan gi landets døve gode kulturtilbud om forholdene blir lagt tilrette for dem i form av tilstrekkelig økonomisk støtte. I vår forenings første 20 år, var det ingen hjelp å få til kulturarbeidet for våre døve medlemmer. Når man aldri får et kulturtilbud, så fører det uvegerlig til at en slik gruppe mennesker ikke vet hva kultur er. Men hva er kultur? Ja, hva mener vi med ordet kultur? Kultur betyr utvikling. Kulturtilbud er tilbud om utvikling i hva som bor i et menneske. Dagens kulturpolitikk tar sikte på å utvikle et menneskes åndelige horisont, skal ikke det gjelde også for oss døve? Jo! Og det er her Norges Døveforbund kommer inn i bildet. Vi skal ha det klart, at uten Norges Døveforbunds innsats på kulturektoren for døve, ville landets døve være fattige på kulturtilbud. Derfor er det viktig at samfunnet blir merksam på at kun Norges Døveforbund kan legge kulturtilbudene til landets døve best tilrette, for uten hjelp av tegnspråk, når ingen kulturtilbud fram. Det var i 1967, det for første gang ble arrangert «Unge Døves kulturdager». Her deltok vår forenings ungdomsklubb med skuespill, folkedans, foto og «Hvem vet mest» konkurranser og hevdet seg meget godt. Karl Kjeldsen var en drivende kraft i ungdomsklubbens gode kulturarbeid og selv meget aktiv deltager.

Disse «Unge Døves Kulturdager» fortsatte til 1972 da det ble endringer slik at disse gode kulturtilbud også ble åpne for alle døve, og fikk navnet «Døves Kulturdager» Dette tiltaket har vært en stor suksess, som fra starten tallet 45 aktive, har en øket deltagelsen på opp til 190 aktive fra 12—15 foreninger og et antall døve tilskuere på opp til 500 fra alle kanter av landet. Det er en kjent sak at døve liker å se film og teater, men forutsetningen for å få utbytte av det man ser, er at filmene blir teksten og teaterforestillingene tolket. Det siste byr på problemer selv med tolking, for når man ser på tolken, går mye tapt av det man ser på scenen. Kun forestillinger framført på tegnspråk gir fullt utbytte.

For at døve skal nyte godt av de kulturtilbud samfunnet gir til hørende, er en sterkt utbygget tolktjeneste nødvendig. En av Norges Døveforbunds ledere uttrykte det slik: Ingen kulturtilbud når fram til døve uten tolk! Men tolketjenesten i Norge er dessverre meget dårlig utbygget og dermed vanskeliggjør utnyttelsen av de foreliggende kulturtilbud.

Folkedans er en fin kulturaktivitet.

Drammen Døveforening har viet kulturspørsmålet stor prioritet og deltatt med et stort antall deltagere på «Døves Kulturdager» gjennom årene. Foreningen har hevdet seg sterkt og blant de fremste i skuespill og sketsjer har Gunnar Jakobsen og Renata Mares vært med og foreningen har også vært på topp i folkedans og konkurransen «Hvem vet mest», hvor Drammenslaget som besto av Leif Emilsen, Erik Johansen, og Erik Nilsen gikk helt til topps i sin tid, mens et lag bestående av Bjørg Bråthen, Rune Adde og Ragnar Woll har gjort det skarpt de senere årene. Folkedansgruppen har hele tiden vært under instruksjon av fru Gerd Svendsen og oppnådd fine resultater ved «Døves Kulturdager» Gruppen har også ved flere anledninger danset oppvisning og høstet stor lykke.

Av andre kulturtilbud har foreningen jevnlig holdt foredragsvirksomheten oppe på møtene og derved gitt medlemmene et godt kulturtilbud. Man har også hatt mange museumsbesøk og arrangert teaterkvelder med besøk av teatergrupper fra døveforeningene i Oslo og Bergen.

Man har hatt diskusjonskvelder med bl.a. Franz Saksvik fra NRK s leder om emnet døve og fjernsynet, og hvor fjernsynets manglende teksting av programmer for døve var gjenstand for en livlig diskusjon. Foreningen har i stor utstrekning brukt egne krefter som foredragsholdere, således har Borgvar Berntzen holdt foredrag om reiser i Thailand og Singapore, fjellklatring i Himalaya, Ole Reinemo om reise i Amerika, Finn Johansen om verdenskongressen for døvblinde i Hannover og om tegnspråket som hjelpemiddel i internasjonalt samkvem, Rolf Hansen om organisasjon og tolkeproblemer. Videre har man hatt bedriftsbesøk i Drammens Tidende og Buskerud Blad hvor redaksjonsjef Fred Kristensen fortalte om hvordan en moderne dagsavis blir til. Foreningen har arrangert stevner for ensomtboende døve og besøkt kulturhistoriske steder.

Interessen for kulturaktiviteter i foreningen er stor og mye er gjort for å gi medlemmene et skikkelig kulturtilbud. Men ennå kan mye gjøres om foreningen får midler og kyndig instruksjon til dette viktige arbeid.

Et ledd i kulturarbeidet, med besøk i «Avishuset Drammens Tidende og Buskerud Blad hvor redaksjonsjef Kristensen forteller hvordan en moderne avis blir til.

Døvesenteret - Symbol og Samling

Å ha et eget Døves Hus i Drammen, har lenge vært en stor ønskedrøm i vår forening opp gjennom tidene. Protokollen forteller at allerede i 60 årene foreslo Rolf Hansen å opprette et husfond. Dette var begynnelsen som fikk snøballen til å rulle. Protokollen forteller videre at Ragnar Woll gjorde en sterk innsats for å øke fondets kapital og gjennom årene har bidratt til en sterk vekst av fondets kapital. Da vi av Drammen kommune fikk overlatt et helt hus til egen disposisjon i begynnelsen av 1969, ble det en viss nedtrapping, men man har likesom ikke helt sluppet tanken om at et eget hus var det foreningen ønsket. Derfor fortsatte man å øke fondets kapital også i de ti årene Drammen Døveforening holdt til, og hvor vi kun betalte en leie for hele huset med kr. 100,-pr. måned!! Men da huset ved makeskifte gikk over til Buskerud fylke og det ble snakk om å rive huset, fikk tanken om et eget hus atter ny næring. Man begynte å se seg om etter noe som var tilsalgs og etter flere for søk og befaringer tok daværende formann Ragnar Woll kontakt med foreningen Drafn som hadde et hus til salgs, en murgård på 2 etasjer. Kjøpesummen var først oppgitt til kr. 300.000,-men senere senket til kr. 250.000,-og huskomiteen som besto av Ragnar Woll, formann, Rolf Hansen, Gunnar Jakobsen, Leif Emilsen, Arne Strange og ingeniør Søren W. Thorne foretok befaring av garden sammen med en murmester som anbefalte kjøp av huset. Der ble innkalt til ekstraordinært årsmøte, og ved avstemning fattet medlemmene vedtak om kjøp av huset.

Der drives dugnad på døvesentret.

Eldre og unge medlemmer gleder seg til å flytte inn i eget hus!

Kvinneforeningen overrekker blomster til byggekomiteens formann

Men det gjensto å løse det økonomiske spørsmål. Foreningens husfond var på kr. 50.000,- og det gjensto derfor å skaffe tilveie 200.000,— for å sikre kjøpesummen. Foreningens formann Ragnar Woll tok kontakt med Drammen kommune ved sosialrådmann Yngvar Nielsen og Buskerud fylke for å utvirke hjelp til å løse det økonomiske, og med velvilje fra begge parter, bevilget Buskerud fylke med et bidrag på kr. 100.000,— og Drammen Kommune med kr. 50.000,— likesom sosialrådmann Nielsen utvirket til at foreningen ble tilgodesett med et beløp på kr. 100.000,—, fra fabrikkeier Harald Lyches Fond. Dermed var kjøpesummen sikret og huset kjøpt. Med omkostninger kom huset på kr. 260.000,—. Og det var en imponerende innsats Ragnar Woll gjorde for å skaffe foreningen et eget senter for døve i Drammen. Da der gjensto et stort og omfattende ombygningsarbeid før huset kunne tas i bruk, måtte der skaffes ytterligere 100.000,— tilveie til dette arbeid. Da der ikke fantes andre muligheter å skaffe dette beløp, vedtok styret å oppta et lån på beløpet og Ragnar Woll undertegnet en lånekontrakt i Drammen Sparebank på et lån på kr. 100.000,— mot pant i huset. Dermed var det økonomiske grunnlag for overtagelsen av Døves Hus i Drammen i orden. Ragnar Woll skal ha honnør for at han aldri ga opp tanken om å skaffe de døve i Drammen eget hus.

Sosialrådmann Yngvar Nielsen taler ved innvielsen av døvesentret.

Tolk Live Fuglesang.

Men dermed var ikke saken løst, det gjensto et veldig ombygningsarbeid før huset kunne brukes til foreningslokale. Vegger måtte rives og hele husets første etasje måtte isoleres. Rolf Hansen og Gunnar Jakobsen var de som først tok fatt på denne store oppgaven. Finn Johansen avløste Ragnar Woll som formann i huskomiteen og fikk ansvaret for ombygningsarbeidet med ingeniør Søren Thorne som byggeteknisk leder. Men det var klart, at disse alene ikke ville kunne greie denne store oppgaven. Det trengtes et skipertak fra medlemmene for å løse denne oppgaven. Vi hadde en

rekke folk med fagkunnskap og fingerferdighet. Rolf Hansens isolering, Gunnar Jakobsens snekkerkyndighet, Kjell Danielsen og Nils Holtungens parkett og panelarbeide, Ole Reinemo og Ragnar Fauskes tapetserer og malerferdighet. Sven Møller, Knut Smedsgård og Arne Holmgrens utrettelige arbeid som altnuligmenn, og mange andre som bidro til at arbeidet ble fagmessig utført. Gamlekarer som Alfred og Finn Johansen tok sin tørn, og den yngre garde med Sigvard Holmgren, Borgvar Berntsen, Rune Adde, Erik Johansen, Leif Emilsen og Trond Arnesen fulgte opp. Kvinneforeningens medlemmer satte kronen på verket med utstyr og gardiner. Det var en fryd å være leder for en slik arbeidsglad gjeng. Arbeidet med ombyggingen startet sist i februar 1978 og innvielsen fant sted den 20. januar 1979. Det var en fantastisk innsats medlemmene her har gjort.

Dugnadsgjengen sammen med Drammens kommunes ordfører Dahlheim på innvielsen av døvesentret.

Til innvielsesfesten var innbudt Drammen bys ordfører Erik Dahlheim, sosialrådmann og representanter for Buskerud Fylke, Lions Clubb, Drammens Tidende og Buskerud Blad og fru fabrikkveier Lydia Lyche som donator av kr. 100.000,—til huskjøpet.

På innvielsesfesten som samlet fullt hus var det bare en mening blant de innbudte at foreningens medlemmer hadde utført et arbeid som det sto respekt av og kunne være stolt over å vise fram. Det ble overrakt gaver: Et stort maleri fra kunstmaler Erling Clausen, et litografi fra Drammens Tidende og Buskerud Blad, lampetter fra Drammen Kunstsmie, og en flott kjøledisk fra Drammen Sparebank. Finn Johansen takket på foreningens vegne for gaver, blomster og gode ønsker som var blitt foreningen til del.

Huset som allerede fra starten av var belagt med aktiviteter av ulike slag, fikk foreningslivet til å blomstre opp, men en truende sky var gjelden på kr. 100.000,—som ville bli en belastning for en liten forening med økende utgifter.

Ragnar Fauske er formann i styret for Døvesentret ved 50 års jubileet. Leif Emilsen, en dyktig og samvittighetsfull ung foreningsleder av stort format.

På styremøtet den 10. mai 1978 tok man saken opp og vedtok å søke det årlige julelotteri Drammen Tidende og Buskerud Blad i samarbeid med Lions Club holdt, om å komme i betraktning ved utdelingen. Vi henvendte oss til de døves gode venn og hjelper, redaksjonsjef Fred Kristensen, og som senere kunne gi oss den gledelige melding om at foreningen ville motta et så stort beløp at foreningen kunne glede seg over å ha et gjeldfritt hus! Høsten 1979 fikk hele foreningen innbydelse til avishusets kantine hvor Fred Kristensen selv kunne overrekke Døveforeningens nye formann, Leif Emilsen en sjekk pålydende 100.000,—kroner. Det var en stor dag for Døveforeningens medlemmer.

Foreningen har i Ragnar Fauske hatt en meget arbeidsom og stø vaktmester de siste årene og han er i dag også formann i styret for døvesentret.

Fra fru Lydia Lyche mottok vi en blomsterhilsen og følgende takkeskriv: Kjære Herr Johansen! Min inderligste takk for at jeg fikk være med ved innvielsen av Deres forenings prektige hus. Det gjorde et sterkt inntrykk på meg. Hva dere har fått til på så kort tid, er beundringsverdig. De har all ære av og sikkert en stor tilfredshet og glede ved å ha ledelsen av dette verket. Lykke til fremover for Dem og foreningen.

Med vennlig hilsen Lydia Lyche.

Dette er ord som foreningens medlemmer kan ta til seg og glede seg over, for intet er vel mere til glede enn å få ros for en velfortjent innsats.

Organisasjon og ledelse

Drammens Døveforening har vært i den heldige stilling at foreningen gjennom årene har hatt en trofast og god lederstab. Det, at der alltid sto en ferdig til å ta over når en leder gikk trett har vært til velsignelse for Drammens Døveforening. Vi kan vel si at ledertaburetten har vært likelig fordelt mellom tre menn, og så har de øvrige fem tatt sin tørn i åen tid de gjorde sin innsats. I alt har foreningen hatt 8 formenn gjennom disse 50 årene, og det tyder på en stabilitet på toppen som klart viser å ha ledere som brant varmt for døveforeningens sak. Det mest gledelige er at foreningen har en rekke unge dyktige døve som i årene framover sikkert vil gjøre seg gjeldende i foreningslivets toppstillinger og det gir oss troen på at foreningen går gode tider i møte organisasjonsmessig.

I og med at foreningen stadig får tilvekst på unge døve, gir det håp om en utvikling i riktig retning. Men da må dagens ledere være seg sitt ansvar bevist og motivere de unge til videreutdanning innen vart organisasjonsarbeid slik at de kan stå godt rustet til å ta over det ansvarsfulle arbeid det er å lede en forening.

Som vi har skrevet har foreningen i disse 50 år hatt 8 formenn og av disse har Finn Johansen lengst formannstid med 14 års funksjonstid som foreningens leder. Ragnar Woll kommer tett opptil med 13 års formannstid. Rolf Hansen, 9 år, Gunnar Jakobsen, 4 år, Else Hansen, 4 år, Leif Emilsen, 3 år, Olaf Hassel, 2 år, og Sverre Klemmetsen 1 år.

Ved siden av har våre medlemmer gjennom tidene hatt tillitsverv i Norges Døveforbund. Således har Finn Johansen en årrekke vært forbundets nestformann og redaktør og er fortiden formann i forbundets hedersmedaljekomiteen. Han innehar forbundets hedersmedalje i gull. Rolf Hansen er den av våre medlemmer som har fått de største forbundsoppgavene i det han i de siste årene har vært Norges Døveforbunds formann, og formann i Døves Nordiske Råd. Han er også formann i forbundets tolkutvalg hvor også Ragnar Woll er medlem. Også Anne Danielsen har gjort seg bemerket og representert Norges Døveforbund internasjonalt.

Ellers har vel de fleste av foreningens medlemmer tatt sin tørn i styrer og utvalg og vi må si, at det meget sjelden gjennom disse 50 år har vært kriser ved valg av ledere til foreningens mange gjøremål. I så måte har foreningen vært meget heldig stillet. Men tross dette er utdannelsen av organisasjonsleder et meget viktig mål i vårt arbeid, og her ligger Ål Folkehøyskole og kurscenter for døve åpen for en god utdanning.

Æresmedlemmer

Drammen Døveforening har i disse 50 år hatt 2 æresmedlemmer, nemlig Finn Johansen og Gunnar Jakobsen. Disse to har utfyllt hverandre i styret og andre gjøremål innen vår forenings virksomhet. Det var i årene 1935-1965 disse to gjorde sin største innsats og sammen har de en funksjonstid i styret på hele 51 år! Finn Johansen har 26 års funksjon i styret, mens Gunnar Jakobsen har 25 års funksjonstid. Begge har de gjort en stor innsats ved reisingen av feriehemmet og det var derfor naturlig at begge ble utnevnt til æresmedlemmer samtidig.

Utnevnelsen fant sted den 8. august 1966 ved en festlig tilstelning på foreningens feriehem Skogheim i nærvær av forbundsformann Thor Gisholt. Foreningens formann Ragnar Woll foretok utnevnelsen og overrakte diplom som et synlig tegn på at de fra nå av var Drammen Døveforenings første æresmedlemmer.

Foreningens medlemmer sluttet seg til formannens takk til de utnevnte æresmedlemmer ved å reise seg, og det var tydelig at styret her hadde gjort et populært vedtak.

Foreningens to æresmedlemmer Finn Johansen og Gunnar Jakobsen.

Underavdelinger

Foreningen har gjennom årene hatt en rekke underavdelinger. Den første underavdelingen var Døves Bridgeklubb som i 1980 kunne feire 25 års jubileum med en stor internasjonal turnering i vårt døvesenter. Klubbens spillere har deltatt i mange norske og nordiske døvemesterskap gjennom årene og hevdet seg sterkt. Man har også dyrket sjakk og idrett. I 60 årene hadde foreningen en meget aktiv ungdomsklubb, men denne klubben gikk inn da de unge fikk andre og viktigere oppgaver, i og med at de unge aktivt tok del i hovedforeningens styre og stell.

Kvinneforeningens medlemmer på husmorferie.

En Kvinneforening så også dagens lys og gjorde en fin innsats, blant annet skaffet den tilveie nye møbler til foreningens feriehjem, arrangerte husmorferier og skaffet penger tilveie ved loppemarkeder og utlodninger.

I årenes løp har disse underavdelingene bidratt til å sette farge på foreningslivet og gitt aktivitetstilbud til vare medlemmer.

Ungdomsklubbens første styre:

Kari Sand, Karl Kjeldsen formann, Jorun Johnsen.

Bak: Leif Emilsen, Anne Danielsen og foreningens representant Gunnar Jakobsen.

Pensjonistgruppen er også en av foreningens underavdelinger og mottar tilskudd fra denne til driften. Gruppen har sine møter hver 14. dag i «Døvesentret» om formiddagen og har som formål å skape trivsel for gamle døve, der faller utenfor alle tilbud kommunene setter i gang for hørende pensjonister.

Kursvirksomheten

For foreningens døve er kursvirksomheten en meget viktig del av foreningsarbeidet. I og med at foreningen fikk eget hus, et døvesenter, øket kursvirksomheten sterkt og ga grobunn for bedre utdanning for foreningens medlemmer og andre grener av døvearbeidet, så som tegnspråkutdanning for hørende som har nær tilknytning til døve i hjem, skole eller arbeidsplass. Behovet for utdanning krever også tolkehjelp, og dette var et av de store problemer, mangelen på tolkehjelp vanskeliggjorde et godt kurstilbud for de døve og dermed mulighetene for en bedre voksenopplæring. Det ble dannet et studieutvalg med Anne Danielsen som formann, og dette ga fart i kursvirksomheten.

Det ble mer planlegging av studiearbeidet og kontakten med Norges Døveforbunds kurssekretariat på Ål folkehøyskole og kurscenter for døve ble styrket. Studiearbeidet ble intensivert. Foreningen sendte mange medlemmer til kurs på Ål folkehøyskole og kurscenter for døve.

Tegnspråkkurs er populært. Her underviser Ragnar Woll og Asgerd Nilsen interesserte elever.

De ulike kurs dreiet seg om opplæring til tegnspråklærere, dramakurs, organisasjonskurs, fotokurs, filmkurs, pensjonistkurs, porselenskurs m.m.

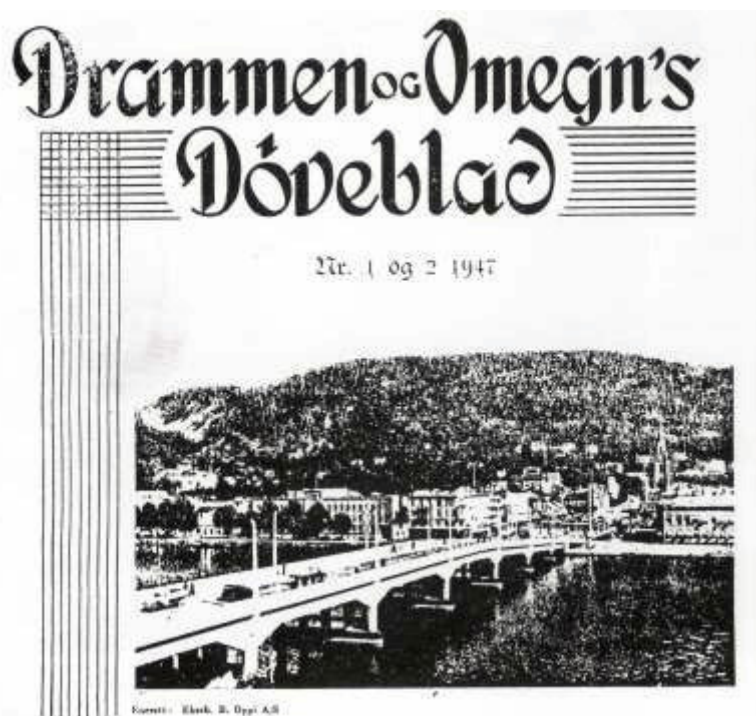

Porselensmaling er populær form for kursaktivitet.

Etter Anne Danielsen overtok Anne Grethe Voll som studieleder, og der ble satset på flere tegnspråkkurs for hørende samt en økt foredragsvirksomhet. Her er det også lagt vekt på å bruke egne krefter til foredragsholdere og som viser seg å være meget populært. Det er gledelig at oppslutningen til kursvirksomheten er stor og det viser at kurstilbudene til foreningens medlemmer er etl enge følt savn som nå er gjort tilgjengelig også for døve.

Medlemsblader

Der har fra tid til annen vært diskutert i foreningskretser om behovet for et husorgan. Man er av den mening at en forening med medlemmer i et stort fylke som Buskerud burde satse sterkt på å spre informasjon til alle døve ute i distriktene. Det er klart at dette er en riktig linje å gå, men det er her spørsmål om økonomi og arbeidskraft. Det er klart at skal man få ut et informasjonsblad, så må det baseres på frivillig arbeidskraft. Fylkets tilskudd til vår forening gir ikke grunnlag for en slik informasjonsvirksomhet. Likevel har der vært gjort to forsøk. Det første i 1946 med «Drammen og Omegns Døveblad», med Finn Johansen som redaktør. Dette bladet måtte gi opp etter 3 numre p.g.a. mangel på arbeidskraft og penger.

Nå har foreningen atter tatt skrittet til utgivelse av et informasjonsblad med Bjørg Bråthen som redaktør. Det første nummeret kom ut etter ferien 1981 og fikk navnet «Busken», noe som viser til at bladet er et organ for de døve i Buskerud fylke.

De numre som hittil er utkommet, viser at bladet har muligheter for å overleve. Innholdet er preget av foreningslivet og de problemer de døve har å hankses med. Men der er også mye opplysende stoff som døve ute i fylket har behov for å vite om. Dette er meget viktig for de døve som bor ensomt ute i bygdene, da de dermed kan være informert om foreningens arbeid og de rettigheter døve, både i byene og på landet har, når det gjelder regler og rettigheter myndighetene har forordnet angående døve. Dette er en viktig informasjonskilde til de døve ute i provinsen.

Det er å håpe at dette bladet må bli levedyktig, og mulighetene er tilstede om foreningen får midler til utgivelsen av bladet og støtte fra en interessert medlemsflokk.

Landsmøter

Etter fem ars krig i Norge, hvor alt foreningsarbeid lå nede, kom freden i maidagene 1945 og organisasjonene våknet til liv! Så også med Norske Døves Landsforbund og dets foreninger! Det ble innkalt til representantsmøte i Oslo for å reorganisere døvearbeidet i landet og møtet besluttet at 1946 skulle holdes landsmøte, og Drammens Døveforening påtok seg å stå som arrangør for dette landsmøtet. Det var noen som antydte at den lille foreningen ikke visste hva den tok på seg. Men foreningen hadde allerede løst en stor oppgave ved å bygge feriehemmet Skogheim, så den var klar til å ta et nytt løft.

Man valgte en landsmøtekomite som besto av Finn Johansen, formann, og hele foreningens aktive medlemstab med i komiteen!

Landsmøtet fant sted i tiden 10.—14. juli og omfattet landsmøteforhandlinger i Parkrestauranten, friidrettsmesterskap på Marienlyst idrettsplass, sjakkmesterskap på Bragernes kaffestove og avslutningsfest i Frimurerlogen, samt en utflukt til vår forenings nye feriehem! Til dette arrangement trengte foreningen hvert eneste medlem for at alt skulle klaffe. På grunn av vanskeligheter med å få tak i alt som skulle brukes til festen, måtte mat og spisebestikk skaffes ad privat vei, og da det meldte seg hele 400 deltagere ble dette et veldig arbeid. Fra forsyningsnemnda fikk vi en anvisning på 40 kg oksekjøtt, men dette var «en dråpe i havet» til 400 sultne mager! Ad omveier skaffet formannen et okselår på 85 kg, og gode venner i Lier skaffet grønnsaker og poteter. Foreningens damer satt ute i solen og skrellet 200 kg poteter, og i tillegg til denne jobben sørget de for full forpleining til 30 gjester som var innkvartert på feriehemmet grunnet mangel på hotellplass. Det var en innsats som vanskelig kan beskrives! Takket være dette store uegennyttige arbeid fra hver enkelt, kunne døveforeningen i Drammen glede seg over et prikkfritt arrangement som ikke minst våre gjester fra Sverige, Danmark og Finland forsto å verdsette. Der innløp da også takkeskriv fra de nordiske land samt fra Norske Døves Landsforbunds formann Helmer Moe.

Det tok 20 år før det neste landsmøte ble lagt til Drammen, nemlig i dagene 1.—3. mai 1966. Det var nå blitt et mye mere forenklet arrangement idet møtet kun omfattet landsmøteforhandlinger. Dette landsmøtet ble holdt på Central Hotell med bl.a. foredrag av statssekretær Andersen i Sosialdepartementet. Mottagelsesfesten ble holdt på «Spiraltoppen restaurant», og avslutningen av møtet ble markert med en fest i Drammens Børs Festlokaler. Dette landsmøtet var et arbeidsmøte og således for det meste beregnet på foreningens representanter. Tross dette hadde der kommet hele 140 deltagere til byen. Landsmøtekomiteen som besto av Finn Johansen, formann, Halvor Langeland og Rolf Hansen, hadde lagt opp til et hyggelig møte med bl.a. busstur opp Spiralen, Drammens store attraksjon, samt museumsbesøk og hyggekvelder på hotellet.

Ved dette landsmøtet fikk Drammen Døveforening atter en representant inn i forbundsstyret idet Rolf Hansen ble valgt som nytt medlem av døveforbundets styre for en to års periode. Ved landsmøtefesten etter avslutningen av møtet, var ca. 150 deltagere med Drammens ordfører Hagbart Kylland samlet i Børsens festsal hvor hovedpresten for døve, Conrad Bonnevie Svendsen holdt festtalen.

Karsten Samuelsen, Stavanger, var toastmester og ledet festen på en utmerket måte. Under middagen ble Finn Johansen, Drammen Døveforening dekorert med Norske Døves Landsforbunds Hedersmedalje i gull av forbundsformann Eilif Ohna.

Det hele ble avviklet på en utmerket måte og Drammen Døveforening har vist at de kan dette med å arrangere gode møter!

Drammens Døveforenings gjenlevende stiftere fotografert ved 30 års jubileet 1962. Fra venstre: Harriet Kristiansen, Finn Johansen, Arnhild Klemmetsen og Ruth Sundet Karlsen. Bak fra venstre: Alfred Johansen, Sverre Klemmetsen, Nils Frydenlund og Hans Stokke. Ragnar Fauske og Else Hansen Lindgård var fraværende da bildet ble tatt.

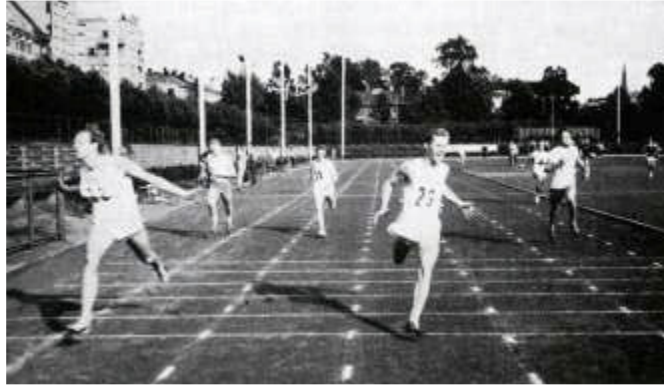
Friluftsliv og idrett

Den fysiske fostring er en av menneskenes viktigste oppgaver. Det å pleie sin helse, ferdes i skog og mark, drive idrett. Både som mosjon og aktivt på idrettsbanen er vel verd å vise stor oppmerksomhet. Vår forening innså dette og arrangerte allerede vinteren 1933 et skirenn for sine medlemmer. Det ble holdt i Lier hvor familien Fauske stilte sitt hjem til disposisjon for deltagerne med servering av varm drikke etter endt konkurranse. Senere ble der fra tid til annen arrangert skirenn både på Konnerud og på foreningens feriehjem. Disse konkurransene var nærmest ment som mosjonsidrett, et ledd i den fysiske fostring og medlemmene gikk helhjertet med i disse skirennene, som bidro til å styrke fellesskapet. Foreningen har hatt mange turer til fjells til trivsel og hygge for medlemmene. Man har blant annet besøkt Nesbyen, Storefjell, Geilo, Bolkesjø, Skinnarbu. De fleste medlemmene har flittig besøkt Ål, med turer av organisasjons og kulturelt tilsnitt.

Det første skirenn ble holdt i Lier vinteren 1933.

Den første føling med friidrett og fotball fikk foreningen i forbindelse med Landsmøtet i Drammen 1946, hvor det var innlagt mesterskapskonkurranser for døve. Det ga støtet til opprettelse av en fotballgruppe som spilte mange kamper med andre døve-idrettslag. Senere ble det også dannet en friidrettsgruppe som bl.a. tok sølv i Døvemesterskapet i Drammen noen år senere. Rolf Hansen tok kontakt med Idrettsforeningen «Hellas» og det førte til at denne kjente friidrettsforeningen opprettet en døveavdeling som fikk navnet «Helas Døveavdeling». Avdelingen ble tilsluttet Norges Døve-Idrettsforbund og dermed begynte en ny gren utsprunget av Døveforeningen sin virksomhet. Rolf Hansen ble «Hellas Døveavdeling»s første formann og hadde dette vervet i vel ti år da han ble avløst av Finn Johansen som også var Døve Idrettsforbundets sportsredaktør og styremedlem.

Drammenserne Bjarne Gunnerud og Erik Johansen vant dobbeltseier på begge sprint-distansene.

Av de aktive utøvere har Bjarne Gunnerud hevdet seg best og har gjennom årene vært en av Norges ypperste døve idrettsmenn og har representert Norge ved hele 6 dødeolympiader og en lang rekke landskamper og Nordiske mesterskap.

Også Erik Johansen har vært en meget god konkurransemann og nådd fine resultater. Han har også mange landskamper bak seg både i friidrett og fotball. Han har også mange mesterskap og var en av våre beste sprintere og hoppere. Magne Gaustad deltok også i mange mesterskap og hevdet seg godt.

Han hadde spesialisert seg på kast, mest i kule og diskos. Vår forening har gjennom årene arrangert flere Døvemesterskap og gjennomført dem på en utmerket måte med god støtte for Moderforeningen «Hellas» rutinerede dommerstab. Døveavdelingen har også arrangert flere skoleidrettsmesterskap og mesterskap i terrengløp fra Hellas-hytta.

Vi er av den mening at de døves fritidsbeskjeftigelse, er en viktig del av foreningens virksomhet.

Også Borgvar Berntsen har drevet det langt på sitt område som friluftsmann og turgåer. Han har deltatt i mange store turløp både på sykkel og ski. Han har bl.a. gjennomført den store styrkeprøven to ganger og syklet fra Trondheim til Oslo. Det er en prestasjon det står respekt av. Også fjellklatring har Borgvar spesialisert seg på og er en habil brefører. Han har bl.a. hatt flere turer på Jostedalsbreen og foretatt reiser til Himalayas enorme fjellverden!

Bridgeklubbens medlemmer samlet ved 25 års jubileet.

«Barneåret» feires med fest i Døveforeningen for døve og hørende barn.

Skogheim feirer 40 års jubileum med fest på feriehjemmet.

Pensjonister og pensjonister «In Spe» på hyggetur i Danmark.